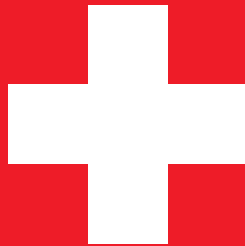

CORONAVIRUS EN
CHRISTUS

JOHN PIPER

John Piper
Coronavirus en Christus
© Geloofstoerusting – 2020

1e druk: april 2020
2e druk: mei 2020

Uitgegeven door Crossway Books, Wheaton, Illinois
Originele titel: Coronavirus and Christ (2020)

Vertaler: Neline Boogert-Floor
Vormgeving binnenwerk: Drukkerij AMV
ISBN hardcover: 978-94-92941-03-9
ISBN e-book: 978-94-92941-05-3
NUR 707

Voor de in dit boek voorkomende Bijbelteksten is gebruik gemaakt van de Herziene Statenvertaling tenzij anders vermeld.

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

CORONAVIRUS EN
CHRISTUS

JOHN PIPER

geloofstoerusting.nl

Inhoudsopgave

Voorwoord		13
De aanleiding	Het coronavirus	16
DEEL 1: DE GOD DIE OVER HET CORONAVIRUS REGEERT		
Hoofdstuk 1	Kom tot de Rots	20
Hoofdstuk 2	Een vast fundament	27
Hoofdstuk 3	De Rots is rechtvaardig	33
Hoofdstuk 4	Soeverein over alles	39
Hoofdstuk 5	Zijn heerlijke regering	44
DEEL 2: WAT IS GODS PLAN MET HET CORONAVIRUS?		
Inleidende gedachten	Zien en aanwijzen	52
Hoofdstuk 6	Hij laat zien hoe gruwelijk de zonde is	57
Hoofdstuk 7	Hij zendt gerichte oordelen	63
Hoofdstuk 8	Hij roept ons op om klaar te zijn voor de wederkomst	66
Hoofdstuk 9	Hij roept ons op tot bekering	70
Hoofdstuk 10	Hij brengt goede werken tot stand te midden van gevaar	78
Hoofdstuk 11	Hij maakt ons klaar voor het zendingswerk	85
Een afsluitend gebed		88
Bronverwijzing		90
Over Geloofstoerusting		91

VOORWOORD

Het boek dat je nu in handen hebt, is geschreven vanuit een diep verlangen. Op elke bladzijde proef je het verlangen dat je Gods roepstem zult verstaan die te midden van de coronapandemie tot ons komt. Daarbij laat John Piper vooral de Bijbel zelf aan het woord. Wat mensen zeggen doet er niet zo veel toe, maar als God spreekt moet je op het puntje van je stoel zitten.

Vanuit de Schrift reikt Piper je handvatten aan om te zien wat God met de uitbraak van het virus te zeggen heeft. Belangrijk uitgangspunt daarbij is dat God overal boven staat. God is soeverein en regeert ook over het coronavirus. Piper laat zien dat dat goed nieuws is, juist omdat Hij heilig, rechtvaardig, goed en wijs is.

Wat dit boek extra bijzonder maakt, is dat het tegelijkertijd in eenentwintig verschillende landen gepubliceerd wordt. Daarmee is de Nederlandse vertaling van dit boek niet een op zichzelf staand project, maar onderdeel van een wereldwijd, interkerkelijk project. Doel is om zo veel mogelijk mensen te bereiken met de troostvolle boodschap van Gods soevereiniteit te midden van het lijden.

Misschien vind je het wel heel moeilijk om de troost hiervan te ervaren. Wereldwijd sterven er immers tienduizenden mensen aan een verschrikkelijk longvirus, de economische gevolgen zijn niet te overzien en misschien heeft het coronavirus ook in je nabije omgeving wel diepe wonden geslagen. De vraag hoe God dit kan laten gebeuren kan een diepe worsteling zijn. Te midden van die worsteling wil Piper met jou Gods Woord opslaan, in het vaste vertrouwen dat Hij alleen hoop en troost kan geven in deze crisistijd.

Overvraag je de Bijbel niet als je – misschien wel wanhopig – de vraag stelt waarom de wereld getroffen wordt door een pandemie? De

Bijbel is ons toch niet gegeven om de vinger te krijgen achter al Gods besluiten en wijze bedoelingen? Piper geeft zelf ook aan dat God met miljarden dingen bezig is, waar we helemaal geen weet van hebben. 'De bedoelingen die Hij met het coronavirus heeft zijn niet alleen ontelbaar, maar in veel opzichten ook ondoorgroendelijk', schrijft hij. Moeten we in deze tijden dan niet leren zwijgen, in het besef van onze kleinheid en nietigheid? Misschien wel. Maar als bitter lijden je leven verscheurt, houdt God Zich dan ook stil? Valt er dan vanuit de Bijbel niets te zeggen waarmee God jou troosten wil? Iets wat hoop biedt te midden van hopeloosheid? Zeker wel! God zij dank: we aanbidden een levende God. Een God Die spreekt, ook nu – juist nu!

Piper voelt zich daarom gedrongen om juist in deze tijden van crisis de Schriften te openen. Dat doet hij wel met enige schroom, geeft hij in het artikel 'Hoe moeten we als christenen het coronavirus duiden?'¹ aan. 'Het is één ding om mensen te helpen om zich voor te bereiden op het lijden door middel van Bijbels onderwijs over het lijden. Maar die theologische kaders moet je wel op juiste manier toepassen als iemand daadwerkelijk lijdt. We hebben op dit moment te maken met duizenden sterfgevallen, en daarmee met honderdduizenden rouwende familieleden en vrienden. Wat ik nu ga zeggen zal voor hen niet altijd op het juiste moment komen, want ik kan hiervandaan niet bepalen of het in alle gevallen een tijd is om te spreken of niet.'

Dat geldt ook voor dit boek. Maar in welke omstandigheden je je ook bevindt, ik hoop dat wat Piper schrijft je mag helpen om te midden van het lijden hoop en troost te vinden in God. Het is mijn verlangen dat God dit boek door Zijn genade zal gebruiken om je te brengen tot bekering én hernieuwde toewijding aan de Enige Naam onder de hemel waardoor wij zalig moeten worden (Handelingen 4:12). Dan hebben we, ook als alles wankelt, vaste grond onder onze voeten.

Marcel Vroegop

Het coronavirus

Ik schrijf dit boek eind maart 2020, een periode waarin we aan het begin staan van een wereldwijde pandemie die het coronavirus genoemd wordt. De officiële naam van de ziekte die het virus veroorzaakt is ‘coronavirus disease 2019’, afgekort tot COVID-19. Het virus tast de longen aan en in het ergste geval overlijden mensen eraan door verstikking.

Op 11 januari 2020 werd in China melding gemaakt van de eerste coronadode. Terwijl ik dit schrijf zijn er wereldwijd inmiddels honderdduizenden mensen besmet en zijn er al tienduizenden doden gevallen. En er is geen behandeling – nog niet.

Tegen de tijd dat jij dit leest, weet je veel beter dan ik hoe de situatie zich verder zal ontwikkelen. Ik hoef dus niet in detail te treden over de maatregelen die genomen worden om de verspreiding van het virus tegen te gaan of op de economische schade die als gevolg daarvan aangericht wordt. Sociale contacten, reizen, conferenties, kerkdiensten, voorstellingen, restaurants, sportevenementen en bedrijven, bijna alles is piepend en krakend tot stilstand gekomen.

Dit is historisch gezien geen unicum. Tijdens de griepedemie van 1918 kwamen volgens de officiële schattingen wereldwijd 50 miljoen mensen om het leven.² Mensen die 's morgens klachten kregen, stierven nog voor het vallen van de avond. Lichamen lagen in portieken te wachten om te worden opgehaald; ze werden in graven gelegd die met behulp van grote graafmachines waren gedolven. Een man werd neergeschoten omdat hij geen gezichtsmasker droeg. Scholen waren gesloten. Predikanten spraken van het einde der tijden.

Hoe het in het verleden is gegaan zegt op zich nog niet zo veel. De geschiedenis is een waarschuwing en hoeft zich niet noodzakelijkerwijs te herhalen. Duidelijk is in ieder geval wel dat we in deze tijd opnieuw merken hoe kwetsbaar de wereld is waarin we leven. De fundamenten die zo vast leken te staan, zijn aan het wankelen. We moeten onszelf afvragen: hebben wij vaste grond onder onze voeten? Staan wij op de onwankelbare Rots?

DEEL 1

DE GOD DIE OVER HET
CORONAVIRUS REGEERT

Kom tot de Rots

Ik voel me gedrongen om dit boek te schrijven omdat het erg armzalig is om maar gewoon te hopen dat je de dans ontspringt. Je kunt natuurlijk kijken naar de statistieken: kansen van 3 of 10 procent, risico's voor jonge of oude mensen, voor mensen met onderliggende gezondheidsproblemen of zonder medische geschiedenis, voor plattelandsgebieden of steden, in quarantaine of thuis met vrienden. De hoop dat je de dans ontspringt is echter geen vaste grond om op te staan.

Er is een betere weg, een betere grond om op te staan: de Rots van de zekerheid in plaats van het zand van de waarschijnlijkheid.

**Onze hoop is niet gevestigd op statistieken.
We hopen op God.**

Toen de kanker zich aandiende

Ik herinner me nog goed dat ik op 21 december 2005 te horen kreeg dat ik prostaatanker had. De paar weken daarna ging het continu over percentages. Wat zouden de kansen zijn als we zouden afwachten? En wat zouden de kansen zijn als we voor medicatie zouden gaan? Of voor een homeopathische behandeling? Of voor een ingrijpende operatie? Mijn vrouw Noël en ik namen deze getallen zeker serieus. Maar 's avonds glimlachten we naar elkaar en dachten we: onze hoop is niet gevestigd op statistieken. We hopen op God.

Niet dat we dachten: het is 100 procent zeker dat God mij zal genezen terwijl dokters mij alleen een bepaalde kans kunnen geven. De Rots waar het hier over gaat heeft veel meer te bieden. Meer dan genezing.

Zelfs voordat het telefoontje van de dokter kwam om me te vertellen dat ik kanker had, had God me al op een wonderlijke manier herinnerd aan de Rots waarop ik sta. Na mijn gebruikelijke jaarlijkse onderzoeken had de uroloog naar me gekeken en gezegd: 'Ik zou graag een biopsie doen.' Serieus? dacht ik. 'Wanneer dan?' 'Nu direct, als u tijd hebt.' 'Ik maak wel tijd.'

Terwijl hij de apparatuur ophaalde en ik zo'n onflatteus blauw gewaad aantrok, liet ik de gedachte tot mij doordringen: hij denkt dus dat ik misschien kanker heb. Terwijl het beeld van mijn tijd hier op aarde in mijn gedachten al begon te kantelen, bracht God mij iets in herinnering wat ik onlangs in de Bijbel had gelezen.

God sprak

Laten we er helder over zijn: ik hoor geen stemmen. Ik heb ze tot nu toe in ieder geval nooit gehoord. Mijn overtuiging dat God spreekt is geworteld in het feit dat de Bijbel Zijn Woord is. (Meer daarover in het volgende hoofdstuk.) Hij heeft gesproken, eens en voor altijd, en Hij spreekt nog steeds door Zijn Woord. De Bijbel is de stem van God – al moeten we de boodschap dan wel goed verstaan.

Dit is wat Hij tegen mij zei in het kantoortje van de uroloog, terwijl ik zat te wachten op de uitslag van de biopsie die zou bevestigen dat ik kanker had. 'John Piper, dit is geen kwestie van toorn. In leven en sterven zul je bij Mij zijn.' Dat was het in mijn eigen woorden. Dit is wat Hij letterlijk zei:

'God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid, door onze Heere Jezus Christus, Die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, samen met Hem zouden leven.' (1 Thessalonicenzen 5:9-10)

Wakend of slapend – dat is: in leven en sterven – zal ik leven met God. Hoe kan dat? Ik ben een zondaar. Ik heb nooit een dag van mijn leven – niet één – volmaakt geleefd naar de maatstaven van Gods liefde en heiligheid. Dus hoe is dit mogelijk? Hoe kan God ooit zeggen: ‘Jij, John Piper, zult bij Mij zijn, in leven en sterven.’

De hoop dat je de dans ontspringt is geen vaste grond om op te staan.

God wachtte de vraag niet eens af voor Hij antwoord gaf. Het is mogelijk dankzij Jezus. Dankzij Jezus alleen. Vanwege Zijn sterven rust er geen toorn meer op mij. Niet omdat ik zo volmaakt ben. Maar mijn zonde, mijn schuld en mijn straf werden gelegd op mijn Zaligmaker, Jezus Christus. Hij is ‘voor ons gestorven’. Dat zegt Zijn Woord. Daarom ben ik bevrijd van schuld en straf. Veilig in Gods barmhartigheid en genade. ‘In leven en sterven’, zei God, ‘zul je bij Mij zijn.’

Dat is heel iets anders dan naar de statistieken kijken en maar hopen dat je de dans ontspringt, of het nu gaat om kanker of om het coronavirus. Dit is de vaste Rots waarop ik sta. Geen grond die kan afbrokkelen. Geen zandgrond. Ik wil graag dat ook jouw voeten op deze Rots zullen staan. Daarom schrijf ik dit boek.

Heb je alleen in het hiernamaals iets aan die vaste Rots?

Maar dat is niet het hele verhaal. Iemand die dit leest zal misschien zeggen: ‘Gelovige mensen zoals u hebben alleen maar iets om op te hopen met het oog op het hiernamaals. Ze hebben er genoeg aan als ze na de dood veilig zijn. Maar die stem van God waar ze het over hebben, heeft voor het hier-en-nu weinig te betekenen. God heeft alles met de schepping in gang gezet, en aan het eind is het: ze leefden nog lang en

gelukkig. Maar hoe zit het met de tijd ertussen? Waar is Hij nu – op dit moment, tijdens de uitbraak van het coronavirus?’

Ik zal niet ontkennen dat het mij veel waard is: na de dood miljarden jaren leven voor het aangezicht van God in vreugde die nooit ophoudt. In tegenstelling tot, om maar wat te noemen, eindeloos lijden. Dat ik uitzie naar die eeuwige vreugde lijkt me op zich niet onredelijk. Maar ook op dit moment staan mijn voeten al op de Rots die ik zo graag met jou wil delen.

**Hoop bevrijdt ons van het egoïsme
van angst en hebzucht.**

De coronapandemie is in mijn leven gekomen – in het leven van ons allemaal. En als het coronavirus niet de kop op had gestoken, dan zou de kanker wel weer een keer teruggekomen zijn in mijn leven. Of de sluimerende longembolie die sinds 2014 zomaar zou kunnen toeslaan en mijn hersenen kan aantasten, zodat ik mijn verstand verlies en nooit meer een woord op papier zal kunnen zetten. Of een van de andere honderd onvoorziene omstandigheden die mij (of jou) elk moment kunnen treffen.

Mijn voeten staan op dit moment op de Rots. Je zóu kunnen zeggen dat ik nu op die Rots sta, omdat de hoop die over het graf heen reikt ook een hoop voor het heden is. De hoop richt zich op iets in de toekomst, maar wordt ervaren in het heden. En die ervaring in het heden geeft veel kracht. Hoop is kracht. Kracht voor vandaag. Hoop weerhoudt mensen ervan om zichzelf te doden. Hoop helpt mensen om uit bed te komen en naar hun werk te gaan. Hoop geeft zin aan het dagelijks leven, zelfs nu we in quarantaine zitten, thuis moeten blijven of te maken hebben met een lockdown. Hoop bevrijdt ons van het egoïsme van angst en hebzucht.

Hoop geeft ons de kracht om in het hier-en-nu lief te hebben, risico's te nemen en offers te brengen.

Wees dus voorzichtig als je het hiernamaals wilt bagatelliseren. Het kan zo maar zo zijn dat een heerlijk en zeker hiernamaals juist zorgt voor een goed en vruchtbaar hier-en-nu.

Zijn Hand in virussen

Dat had ik kunnen zeggen om Gods heerlijke woorden te verdedigen die Hij daar in het kantoortje van de uroloog tot mij sprak: 'Of je nu blijft leven of gaat sterven, je zult bij Mij zijn.' Die hoop (gegrond op de dood en de opstanding van Jezus) zorgt ervoor dat ik in het heden toegewijd ben om het heil van mijn naasten te zoeken – in het bijzonder hun eeuwig heil. Door die hoop wil ik mijn leven voor geen goud verspillen en verdwijnt mijn afwachtende houding. Die hoop vult me met een grote ijver om de heerlijkheid van Jezus Christus bekend te maken. Door die hoop zeg ik met de apostel Paulus: 'Ik zal dan ook heel graag zelf de kosten dragen, ja, mij geheel ten koste geven' (2 Korinthe 12:15) om zo veel mogelijk mensen binnen te leiden in de eeuwige vreugde.

Dat had ik kunnen zeggen tegen iemand die moppert dat Die God van Piper Zich vooral bezighoudt met het hiernamaals en niet met het hier-en-nu. Maar er moet toch meer gezegd worden. Sterker nog, wat ik nu ga zeggen, zal misschien de reactie oproepen: 'Tjonge! Zo veel heeft God toch ook weer niet in te brengen in het hier-en-nu?! Eerst had u het over een God Die alleen in de toekomst alles goed zal maken, maar nu gaat het over een God Die zelfs de hand heeft in virussen?'

De reden waarom we nooit moeten zeggen 'Het gaat goed' is dat God alleen weet en bepaalt hoe het met je gaat.

'Ik voel me goed' in plaats van 'Het gaat goed'

Voordat ik de diagnose kreeg dat ik kanker had, vroegen mensen me vaak: 'Hoe is het met uw gezondheid?' 'Het gaat goed', zei ik dan. Dat zeg ik nu niet meer. Ik zeg: 'Ik voel me goed.' Dat is iets anders. De dag voordat ik voor dat jaarlijkse onderzoek naar het ziekenhuis ging, voelde ik me goed. Een dag later hoorde ik dat ik kanker had. Met andere woorden: het ging helemaal niet goed. Zelfs nu ik dit opschrijf weet ik niet of het goed gaat. Ik voel me goed. Veel beter dan ik verdien. Voor zover ik weet heb ik op dit moment kanker. En misschien ook wel een bloedprop. Of corona.

Wat wil ik daarmee zeggen? Dit: de reden waarom we nooit moeten zeggen 'Het gaat goed' is dat God alleen weet en bepaalt hoe het met je gaat – in het hier-en-nu. Als je zegt dat het goed met je gaat terwijl je dat helemaal niet weet en er ook niets over te vertellen hebt, is dat net zoals zeggen: 'Morgen ga ik naar Chicago om daar zaken te doen', terwijl je niet eens weet of je morgen nog wel in leven bent, laat staan of je nog zaken kunt doen in Chicago. Dit zegt de Bijbel over opmerkingen in die trant:

'Nu dan u die zegt: Wij zullen vandaag of morgen naar die en die stad reizen, en daar een jaar doorbrengen en handeldrijven en winst maken, u, die niet weet wat er morgen gebeuren zal, want hoe is uw leven? Het is immers een damp, die voor een korte tijd verschijnt en daarna verdwijnt. In plaats daarvan zou u moeten zeggen: Als de Heere wil, zullen wij leven en zullen wij dit of dat doen.' (Jakobus 4:13-15, naar de Engelse vertaling)

De God Die alleen maar betrokken is bij het hiernamaals verdwijnt daarmee als een damp. Dat komt door het heldere zonlicht van de Bijbelse waarheid dat schijnt op de vluchtige mist van onze meningen.

Als de Heere het zo beslist, zullen wij dit of dat doen

De Rots waarop ik sta – en ik wil dat jij daar ook op staat – is dat God Zich bezighoudt met deze wereld, in het nu en tot in eeuwigheid. 'Als

de Heere wil,' zegt de Bijbel, 'zullen wij leven.' Je kunt je geen grotere betrokkenheid op het heden voorstellen. Niet alleen: 'Of je nu blijft leven of sterft, je zult bij God zijn', maar ook: 'God beslist in het heden of je blijft leven of zult sterven.'

En het gaat niet alleen over leven en sterven. Hij is nog veel nauwer betrokken bij ons leven: 'Als de Heere wil, zullen wij (...) dit of dat doen.' Er is niets wat niet valt onder 'dit of dat', of zo je wilt 'deze of die'. Hij is overal tot in detail bij betrokken. Bij deze gezondheid of die ziekte, bij deze economische crisis of dat herstel. Bij deze zucht of die laatste adem.

Toen ik in het kantoortje van de dokter zat te wachten op het biopsieapparaat, had God dus ook tegen me kunnen zeggen (en dat deed Hij later): 'Wees niet bang. Of je nu leeft of sterft, je zult bij Mij zijn. En zolang je leeft zal er niets, helemaal niets met je gebeuren dat Ik niet Zelf heb uitgedacht. Je zult blijven leven als Ik dat zo beslis. Je zult sterven als Ik dat zo beslis. En totdat Ik de beslissing neem dat je zult sterven, zal Ik ook beslissen of je dit of dat zult doen. Dus ga nu maar aan je werk.'

Dit is mijn Rots – voor vandaag, voor morgen en voor eeuwig.

Kom tot de Rots

Met dit boek wil ik jou uitnodigen om je voeten met mij te zetten op deze vaste Rots, op Jezus Christus. Wat dat betekent zal hopelijk in de komende hoofdstukken duidelijk worden. Ik wil laten zien waarom God in Christus de Rots is, ook op dit moment in de geschiedenis – tijdens deze coronapandemie – en wat het betekent om te rusten in Zijn almachtige liefde.

Een vast fundament

Het is niet zo belangrijk hoe ik tegen het coronavirus aankijk – of tegen wat dan ook. Maar het is van levensbelang hoe God ertegen aankijkt. Daarover laat Hij ons niet in het ongewisse. Er is nauwelijks een bladzijde in de Bijbel te vinden die ons niets te zeggen heeft in deze crisis.

Stevig en zoet

Mijn stem is als gras, de stem van God is als graniet. ‘Het gras verdort, de bloem valt af, maar het Woord van onze God bestaat voor eeuwig’ (Jesaja 40:8). Jezus heeft gezegd dat het Woord van God, dat in de Schrift tot ons komt, ‘niet van kracht beroofd kan worden’ (Johannes 10:35). De dingen die God zegt zijn ‘waarachtig, met elkaar zijn zij rechtvaardig’ (Psalm 19:10). Zijn Woord is dus een stevig fundament om je leven op te bouwen. ‘U hebt [Uw getuigenissen] voor eeuwig gegrondvest’ (Psalm 119:152). Als je God gehoorzaamt en gelooft wat Hij zegt, ben je als iemand die zijn huis niet op zand maar op een rots bouwt (Mattheüs 7:24).

Zijn Woord is een goede raadgever. ‘Hij is wonderbaar van raad, Hij is groot in wijsheid’ (Jesaja 28:29). ‘Zijn inzicht is onmetelijk’ (Psalm 147:5). Ook als Hij raad geeft met betrekking tot het coronavirus, is Zijn Woord vast, onwankelbaar en betrouwbaar. ‘De raad van de HEERE bestaat voor eeuwig’ (Psalm 33:11). ‘Gods weg is volmaakt’ (2 Samuël 22:31).

Daarom is Zijn Woord ons dierbaar. Het zijn zoete woorden. ‘Zij zijn begerenswaardiger dan goud, ja, dan veel zuiver goud; zoeter dan honing en honingzeem uit de raat’ (Psalm 19:11). Die zoetheid is de

heerlijkheid van het eeuwige leven: 'Heere, naar wie zullen wij heen gaan? U hebt woorden van eeuwig leven' (Johannes 6:68).

Bedenk dat de zoetheid van Gods Woord niet ineens verdwijnt als de weg die God in Zijn voorzienigheid met ons gaat bitter is.

Dat betekent dat Gods Woord in de beste én in de moeilijkste ogenblikken onwankelbare vrede en vreugde geeft. Zo zou het in ieder geval moeten zijn. Het is mijn gebed dat iedereen die dit boek leest de ervaring van de profeet Jeremia deelt: 'Uw Woord was mij tot vreugde en tot blijdschap in mijn hart' (Jeremia 15:16).

Het is goed om te bedenken dat de zoetheid van Gods Woord niet ineens verdwijnt als de weg die God in Zijn voorzienigheid met ons gaat bitter is – in ieder geval niet als we het geheim kennen van de bedroefden die 'toch steeds blij' zijn (2 Korinthe 6:10). Later zullen we dieper ingaan op dit geheim. Maar hier is het alvast in één zin samengevat: het geheim van de bedroefden die toch steeds blij zijn, is de wetenschap dat dezelfde soevereine God Die het virus zou kunnen stoppen en dat toch niet doet de God is Die de ziel te midden van het virus ondersteunt. Ja, Hij doet nog meer dan ondersteunen: Hij maakt het zoet. Hij maakt het zoet door de wetenschap dat Gods bedoelingen altijd goed zijn, zelfs in het sterven – voor hen die op Hem vertrouwen.

Hoe weet je dat de Bijbel Gods Woord is?

Daarom is het zo belangrijk om de vraag te stellen: hoe weet je dat de Bijbel het Woord van God is? Het korte antwoord is dat in de Bijbel een goddelijke heerlijkheid schittert die precies past in de lege plek in

je hart – zoals een tandwiel in een versnelling past, een hand in een handschoen, een vis in het water, vleugels in de lucht en het laatste stukje in een legpuzzel.

Ik kan me voorstellen dat iemand zegt: ‘Dat klinkt mij nogal mystiek en subjectief in de oren. Waarom komt u met zo’n antwoord?’

Dat zal ik je zeggen. Toen ik vijftig jaar geleden worstelde met de vraag wat het fundament van mijn leven was, realiseerde ik me dat de wetenschappelijke, historische argumenten voor de Bijbel voor het grootste deel van de mensheid niet de doorslag geven. Waarom niet? Dit soort argumenten kunnen tot op zekere hoogte nuttig en waar zijn, maar ze zijn niet te volgen voor een achtjarig kind. En ook niet voor een analfabeet uit een afgelegen dorpje in het oerwoud die voor het eerst met de Bijbel in aanraking komt, of voor de gewone man in het Westen die niet zo veel opleiding heeft genoten. Toch was het voor mij overduidelijk dat het Gods bedoeling was dat ook dit soort mensen het Woord van God zouden horen en geloven, zonder dat het een sprong in het diepe zou zijn.

Bijbels geloof is niet een sprong in het diepe

Geloof is Bijbels gezien niet een sprong in het diepe. Het is iets wat goed te verdedigen is. Het wordt niet ‘geloof’ genoemd omdat het ongefundeerd zou zijn, maar omdat het gebaseerd is op vertrouwen. Jezus noemde niet de gelovigen, maar de ongelovigen blind (Mattheüs 15:14), ‘omdat zij niet zien, ook al zien zij’ (Mattheüs 13:13). Zaligmakend geloof in Gods Woord is gebaseerd op ‘zien’. Zien in de ware zin van het woord. Maar wat wordt er dan precies gezien? Laten we 2 Korinthe 4:4 erop naslaan:

‘Van hen, de ongelovigen, geldt dat de god van deze eeuw hun gedachten heeft verblind, opdat de verlichting met het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, Die het beeld van God is, hen niet zou bestralen.’

Met andere woorden: in het Evangelie, de Bijbelse boodschap van het heil, schittert een geestelijk licht. Wat voor licht is dat? Het licht 'van de heerlijkheid van Christus, Die het beeld van God is'. Dat is niets magisch. Het is ook niet mystiek in de zin dat mensen dingen zien die er in het echt niet zijn. In het Woord van God schittert de heilige, geestelijke, bovennatuurlijke heerlijkheid van de God-mens Jezus Christus. In de Bijbel zien we hoe groot Hij is, hoe kostbaar, hoe heerlijk. Daardoor weten we dat het getuigenis van de Schriften waarachtig is.

De lege plek die alleen God kan vullen

Daarom stel ik dat in de Schriften een goddelijke heerlijkheid schittert die precies past in de lege plek in ons hart – een leegte die alleen God kan vullen. Op die manier vormt het een bewijs voor de betrouwbaarheid en de waarde van de Bijbel.

Ik geloof dat elk menselijk hart een lege plek heeft waar God precies in past – een soort indirecte kennis van God. Zo spreekt de Bijbel erover. In Romeinen 1:19 staat dat de hele mensheid weet 'wat van God gekend kan worden'. Maar: 'Zij hebben, hoewel zij God kennen, Hem niet als God verheerlijkt' (Romeinen 1:21).

De Bijbel leert dat we als mensen door deze kennis in de natuur allemaal de heerlijkheid van God zouden moeten kunnen opmerken. Op dezelfde manier zouden we in Zijn Woord ook allemaal de heerlijkheid van God in Jezus moeten kunnen zien. 'De hemel vertelt Gods eer' (Psalm 19:2). Het is onze plicht om het te zien en God ervoor te danken. Ook de Zoon van God toont de heerlijkheid van God. En het is onze verantwoordelijkheid om dat te zien en Hem te aanbidden. Johannes zegt: 'Wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader' (Johannes 1:14).

Dit is de heerlijkheid die schittert in Gods Woord en waardoor we weten dat de Bijbel waar is. Daardoor is geloven geen waagstuk, maar

is het heel goed te verdedigen dat christenen de Schriften echt als het Woord van God zien.

Wetenschappelijk onderzoeken of gewoon proeven

De manier waarop we de heerlijkheid van God in de Schriften leren kennen is vergelijkbaar met de manier waarop we te weten komen dat honing honing is. De wetenschap kan met behulp van chemische experimenten wellicht vaststellen dat er honing in een pot zit – zoals Bijbelwetenschappers ook heel overtuigend kunnen beargumenteren dat de Bijbel historisch betrouwbaar is. Maar de meeste mensen zijn geen wetenschappers. We weten dat het honing is doordat we het gewoon geproefd hebben.

Zo is er in de boodschap van de Bijbel ook een goddelijke zoetheid te vinden: de heerlijkheid van God. Het raakt een deel van ons waarvan we weten dat God het in ons gelegd heeft. ‘Hoe zoet zijn Uw woorden voor mijn gehemelte, zoeter dan honing voor mijn mond’ (Psalm 119:103). ‘Proef en zie dat de HEERE goed is’ (Psalm 34:9). Dit is zien en proeven in de ware zin van het woord. Het is geen schijnvertoning. We zien en proeven iets wat echt bestaat.

De Rots van troost aanvaarden

Als Jezus dus zegt dat ‘de Schrift niet van kracht beroofd kan worden’ (Johannes 10:35), en Paulus zegt: ‘Heel de Schrift is door God ingegeven’ (2 Timotheüs 3:16), en Petrus zegt dat de Bijbelschrijvers ‘door de Heilige Geest gedreven’ werden (2 Petrus 1:21), zeggen wij in ons hart: ‘Ja, zo is het!’ We hebben het geproefd en gezien. We weten het. En die kennis heeft een vast fundament. We wagen geen sprong in het diepe.

Met hart en ziel stemmen we in met de Bijbelse uitroep: ‘Vanaf het begin is Uw Woord waarachtig, al Uw rechtvaardige bepalingen zijn voor eeuwig’ (Psalm 119:160). ‘Voor eeuwig, HEERE, staat Uw woord vast in de hemel’ (Psalm 119:89). ‘Ieder woord van God is betrouwbaar gebleken’ (Spreuken 30:5, naar de Engelse vertaling).

**Geen mens kan ons tijdens deze pandemie troosten
zoals God dat kan. Zijn troost is onwankelbaar.**

Als dat gebeurt, stroomt onze ziel over van de waarheid van Gods Woord. Dat brengt, zelfs midden in een crisis, een troost met zich mee die met niets te vergelijken is: 'Toen mijn gedachten binnen in mij zich vermenigvuldigden, verkwikten Uw vertroostingen mijn ziel' (Psalm 94:19). 'De HEERE is nabij de gebrokenen van hart, Hij verlost de verbrijzelden van geest. De rechtvaardige heeft veel ellende, maar uit dat alles redt de HEERE hem' (Psalm 34:19-20).

Geen mens kan ons tijdens deze pandemie troosten zoals God dat kan. Zijn troost is onwankelbaar. Het is de troost van een geweldige Rots die hoog boven de onstuimige zee uittorent. Het is een troost die we vinden in Zijn Woord, de Bijbel.

De Rots is rechtvaardig

Als God onze Rots is, moet Hij wel rechtvaardig zijn. Een onrechtvaardige Rots is een luchtkasteel. Maar juist tijdens een wereldwijde pandemie wordt er geschud aan het vertrouwen dat God rechtvaardig, heilig en goed is. Als God te midden van deze crisis niet rechtvaardig is, hebben we echter helemaal geen Rots.

Daarom moeten we ons afvragen wat de heiligheid, de rechtvaardigheid en de goedheid van God eigenlijk inhoudt. Als we dat niet precies weten, hoe kunnen we dan zeggen dat de uitbraak van het coronavirus de doodsteek betekent voor deze drie eigenschappen van God? Of hoe kunnen we dan – aan de andere kant – weten dat Gods heiligheid, rechtvaardigheid en goedheid de eeuwige fundering zijn van de Rots van ons heil?

We zullen ontdekken dat de heiligheid, de rechtvaardigheid en de goedheid van God in de Bijbel wel drie verschillende dingen zijn, maar dat er tegelijkertijd ook raakvlakken zijn. Laten we beginnen met de heiligheid van God. Wat betekent het dat God heilig is?

Transcendent en van onschatbare waarde

In het oudtestamentische woord voor heiligheid klinkt iets door van afgezonderd zijn: anders dan het alledaagse, onderscheiden van het gewone. Als het gaat over God impliceert heiligheid dat Hij een klasse apart is. Hij is als een diamant van onschatbare waarde, waar er maar één van bestaat. We kunnen het woord transcendentie gebruiken om dit goddelijke anders-zijn te omschrijven. Hij is zo uniek en zo anders dan al het andere dat Hij alle dingen in onze aardse werkelijkheid overstijgt. Hij staat erboven en is meer waard dan al het andere bij elkaar.

Toen Mozes op de rots sloeg in plaats van ertegen te spreken zoals God hem had opgedragen, bestrafte God hem omdat hij Hem ‘voor de ogen van de Israëlieten niet geheiligd’ had (Numeri 20:12). Met andere woorden: Mozes behandelde God niet als Iemand die boven alles staat en alle vertrouwen waard is, maar als een gewone menselijke autoriteit die je niet altijd hoeft te gehoorzamen.

En tegen Jesaja zei God dat hij niet bang moest zijn voor de dingen waar het volk bevreesd voor was: ‘De HEERE van de legermachten, Hem moet u heilig achten; Hij is uw vrees en Hij is uw verschrikking’ (Jesaja 8:13). Met andere woorden: schuif God niet op één hoop met alle andere angsten en verschrikkingen. Zie Hem als een onvergelykbare – een transcendente – vrees en verschrikking.

Gods heiligheid is dus Zijn transcendentie en oneindige waarde die boven alles uitstijgt. Hij is een klasse apart. Dat betekent dat Hij van niets en niemand afhankelijk is om te kunnen bestaan. Hij staat op Zichzelf en heeft niets nodig. Hij is compleet en volmaakt. Daarom heeft Hij de allergrootste waarde in Zichzelf en is Hij ook de bron van alles wat waarde heeft.

Boven alles verheven, maar niet eenzellig

Dat God oneindig ver boven alles verheven is, betekent niet dat Hij eenzellig is en geen liefde kent. De klassieke leer van de drie-eenheid is door en door Bijbels. God bestaat in drie goddelijke Personen. Maar deze Drie zijn één – één goddelijk Wezen. Er zijn geen drie goden, er is er maar één, Maar deze ene God is tegelijk een wonderlijke eenheid van Vader, Zoon en Heilige Geest. Alle drie hebben Zij geen begin en alle drie zijn Zij eeuwig waarachtig God.

Dat God heilig is – transcendent, hoog verheven en van onschatbare waarde – betekent dus niet dat Hij geen liefde kent en op eenzame hoogte een kluizenaarsbestaan leidt. God de Vader kent de Zoon volmaakt en heeft Hem lief met een volkomen, oneindige liefde

(Markus 1:11 en 9:7; Kolossenzen 1:13). God de Zoon kent de Vader volmaakt en heeft Hem lief met een volkomen, oneindige liefde (Johannes 14:31). De Heilige Geest is de volmaakte, volkomen en oneindige uitdrukking van die wederzijdse kennis en liefde.

Waarom is dit van belang? Omdat de volmaakte gemeenschap binnen de Drie-eenheid wezenlijk is voor de volkomenheid en de volmaaktheid van God. Het is essentieel voor Zijn transcendente waarde, heerlijkheid en grootheid – wezenlijk onderdeel van Zijn heiligheid dus.

Gods heiligheid grijpt in op Zijn rechtvaardigheid

Er mist echter nog een dimensie van heiligheid. De Bijbel spreekt niet alleen in termen van transcendentie over Gods heiligheid, maar ook in termen van moraliteit. Heilig zijn betekent niet alleen afgezonderd en transcendent zijn, maar ook rechtvaardig.

Dit roept een vraag op die van groot belang is voor de manier waarop we het coronavirus zien in relatie tot God. Rechtvaardigheid impliceert dat er recht gedaan wordt, en recht doen impliceert dat er voldaan wordt aan een bepaalde norm voor wat rechtvaardig is. Maar als dat zo is, aan welke norm voldoet Gods rechtvaardigheid dan?

Voor de schepping bestonden er geen normen buiten God. Er was buiten Hem niets waar Hij aan zou moeten of kunnen voldoen: voor de schepping was God de enige werkelijkheid. Maar als alleen God er is, hoe definieer je dan wat God moet doen om rechtvaardig te zijn? Met andere woorden: hoe kan de heiligheid van God niet alleen Zijn transcendentie maar ook Zijn rechtvaardigheid omvatten?

Het antwoord is dat de norm voor Gods rechtvaardigheid God Zelf is. Het Bijbelse basisprincipe hiervoor is: 'Hij kan Zichzelf niet verloochenen' (2 Timotheüs 2:13). Hij kan niets doen waardoor Hij Zijn onschatbare waarde, Zijn heerlijkheid en Zijn grootheid zou verloochenen. Dit is de norm voor de rechtvaardigheid van God.

De morele dimensie van Gods heiligheid – Zijn rechtvaardigheid – is dus dat Hij altijd volkomen toegewijd is om Zich te gedragen in overeenstemming met Zijn onschatbare waarde, heerlijkheid en grootheid. Elke uiting van liefde, elke gedachte, elk woord en elk handelen van God is dus in lijn met de onschatbare waarde en heerlijkheid van Zijn transcendente volheid. Als God Zijn eigen waarde, Zijn heerlijkheid of Zijn grootheid zou verloochenen, zou dat niet rechtvaardig zijn. Dan zou Hij Zich niet aan Zijn eigen norm houden. Dan zou Hij onrechtvaardig zijn.

**Zijn goedheid is eigenlijk overvloeiende heiligheid,
en Zijn rechtvaardigheid leidt het uitdelen van
Zijn goedheid in goede banen.**

Gods rechtvaardigheid grijpt in op Zijn goedheid

De goedheid van God is niet hetzelfde als Zijn heiligheid en Zijn rechtvaardigheid. Maar deze drie eigenschappen zijn wel nauw met elkaar verbonden. Zijn goedheid is eigenlijk overvloeiende heiligheid, en Zijn rechtvaardigheid leidt het uitdelen van Zijn goedheid in goede banen. Ze zijn nooit in tegenspraak met elkaar.

Dat God goed is betekent dat Hij altijd geneigd is om vrijgevig te zijn. Hij doet graag dingen waardoor mensen gezegend worden. De transcendente volheid en volmaaktheid van God – Zijn heiligheid – is als een overvloeiende bron. Daarom is Hij ook geneigd om vrijgevig te zijn. Hij heeft niets nodig. Daarom maakt Hij ook geen misbruik van anderen om iets te krijgen waar Hij Zelf gebrek aan heeft. Integendeel, het ligt in Zijn natuur om te geven. 'Hij wordt ook door mensenhanden niet gediend alsof Hij iets nodig heeft, omdat Hij Zelf aan allen het leven, de adem en alle dingen geeft' (Handelingen 17:25).

Maar Zijn goedheid staat niet los van Zijn rechtvaardigheid. Hij deelt niet uit van Zijn goedheid op een manier die botst met Zijn onschatbare waarde, heerlijkheid en grootheid. Daarom impliceert Gods rechtvaardigheid zowel een laatste oordeel als goedheid. Als God mensen die zich niet willen bekeren straft in de hel, ontvangen zij niets van Zijn goedheid. Maar Hij is daarmee niet opgehouden om goed te zijn. Zijn heiligheid en rechtvaardigheid zijn leidend bij het uitdelen van Zijn goedheid. Daarom valt Zijn goedheid ook vooral ten deel aan degenen die Hem vrezen en de toevlucht tot Hem nemen.

‘Hoe groot is Uw goed, dat U weggelegd hebt voor wie U vrezen, dat U bereid hebt voor wie tot U de toevlucht nemen’
(Psalm 31:19).

Zij verdienen Gods goedheid niet door te vrezen en te geloven. Zondaars die compleet afhankelijk en sterfelijk zijn kunnen niets verdienen bij God. Gods goedheid voor zondaren is altijd onverdiend en wordt gratis uitgedeeld. Maar waarom toont God dan juist zo graag Zijn overvloedige goedheid aan hen die Hem vrezen en de toevlucht nemen tot Hem? Omdat ze door God te vrezen en in Hem te geloven laten zien hoe kostbaar, hoe heerlijk en hoe groot Hij is (Romeinen 4:20). Zo geven ze God de eer, en in Zijn rechtvaardigheid wil Hij niets liever dan zo’n levenshouding bekrachtigen.

Hoe zit het dan met het coronavirus?

In het volgende hoofdstuk zullen we ingaan op Gods alwetende, allesomvattende soevereiniteit. Maar wat we in dit hoofdstuk hebben besproken zal ons bewaren voor de overhaaste conclusie dat Gods heiligheid, rechtvaardigheid of goedheid in het gedrang komen als God een hand heeft in het coronavirus. We worden bewaard voor de naïeve gedachte dat lijden bij mensen gelijk staat aan onrechtvaardigheid bij God. Of voor de conclusie dat God niet langer heilig en goed is als Hij de wereld in Zijn hand heeft.

We zijn allemaal zondaren, zonder uitzondering. De heerlijkheid van de God Die zo veel waard is, zo heerlijk en zo groot is, hebben wij allen ingeruild voor dingen waar we meer van genieten (Romeinen 1:23 en 3:23). Dat is tot grote oneer van God, of we dat zelf nu voelen of niet. Daarom verdienen we het oordeel. Omdat we Gods heerlijkheid veracht hebben, zijn we het waard om voorwerp van Zijn heilige toorn te worden. Volgens de Bijbel zijn we ‘van nature kinderen des toorns’ (Efeze 2:3). Dat betekent dat het heilig en rechtvaardig zou zijn als God ons Zijn goedheid zou onthouden.

Het coronavirus betekent dus niet dat God onheilig of onrechtvaardig is, of dat Hij niet goed is. Onze Rots in deze moeilijke tijd is niet onrechtvaardig. Hij is niet onheilig. ‘Er is niemand zo heilig als de HEERE, want (...) er is geen rotssteen als onze God’ (1 Samuël 2:2). Onze Rots is geen luchtkasteel.

Soeverein over alles

In hoofdstuk 2 schreef ik dat Gods voorzienigheid bitter kan zijn voor ons. Dat geldt ook in de coronacrisis. Het is niet godslasterlijk om het werk van God bitter te noemen. Naomi, die haar man, haar twee zonen en één schoondochter had verloren, zei:

‘De Almachtige heeft mij grote bitterheid aangedaan. Ik ging vol weg, maar de HEERE heeft mij leeg laten terugkeren. (...) De Almachtige heeft mij grote bitterheid aangedaan.’ (Ruth 1:20-21)

Daar was niets van gelogen. Ze overdreef niet, ze beschuldigde God niet. Het was gewoon een verschrikkelijk feit. Gods voorzienigheid bitter noemen is geen minachting van de weg die God met ons gaat. Het is een beschrijving van de werkelijkheid.

In hoofdstuk 2 schreef ik ook dat de zoetheid van Gods Woord niet ineens verdwijnt in deze tijd van bittere voorzienigheid – in ieder geval niet als we het geheim kennen van de bedroefden die ‘toch steeds blij’ zijn (2 Korinthe 6:10). En ik schreef dat we nog op dit geheim zouden terugkomen. Ik vatte het alvast samen met de volgende zin: de soevereine God Die het virus zou kunnen stoppen en dat toch niet doet, is dezelfde God Die de ziel te midden van het virus ondersteunt. Als we dit geheim kennen, maakt dat alles anders. Maar kun je weten dat het waar is?

Gods voorzienigheid bitter noemen is geen minachting van de weg die God met ons gaat.

God doet wat Hij wil

In hoofdstuk 4 en 5 wil ik laten zien dat God over alles regeert en dat Zijn wijsheid onmetelijk is. Omdat Hij soeverein is, staat Hij ook boven het coronavirus. Ik wil laten zien dat dit goed nieuws is – het is het geheim van het zoete van God dat we ervaren in een weg die ons bitter valt.

Als ik zeg dat God over alles regeert, bedoel ik daarmee dat Hij soeverein is. En dat houdt in dat Hij alles kan doen, en in feite ook alles doet wat Hij beslist wil. Dat ‘beslist’ zeg ik erbij omdat God in zekere zin ook dingen wil die Hij uiteindelijk niet doet. Hij kan bepaalde verlangens uitspreken en er vervolgens voor kiezen om die geen werkelijkheid te laten worden. Zijn verlangens zijn niet altijd beslissend. Hij kiest er soms voor om Zijn verlangens niet zo sterk te laten worden dat Hij ze ten uitvoer brengt.

Neem bijvoorbeeld Klaagliederen 3:32-33:

‘Wanneer Hij bedroefd heeft, zal Hij Zich ontfermen
naar de grootheid van Zijn goedertierenheid.
Want niet van harte verdrukt Hij
en bedroeft Hij mensenkinderen.’

Hij bedroeft ons wel degelijk, maar niet van harte. Ik concludeer daaruit dat er bepaalde aspecten van Zijn karakter (Zijn hart) kunnen zijn die ons liever niet zouden bedroeven, terwijl andere aspecten van Zijn karakter Hem ingeven om ons in heiligheid en rechtvaardigheid toch verdriet te doen.

**Zijn karakter lijkt meer op een symfonieorkest
dan een solo-optreden.**

Hij is niet halfhartig. Al zijn eigenschappen werken in een volmaakte schoonheid en harmonie samen. Maar Hij is ook niet eendimensionaal. Zijn karakter lijkt meer op een symfonieorkest dan op een solo-optreden.

Als ik zeg dat Gods soevereiniteit inhoudt dat Hij alles kan doen, en in feite ook alles doet wat Hij beslist wil, bedoel ik dus dat er geen kracht buiten Hem is die Zijn wil kan dwarsbomen of tegenwerken. Als Hij beslist dat iets gaat gebeuren, dan gebeurt het ook. Of, als je het anders wilt verwoorden: alles gebeurt omdat God wil dat het gebeurt.

Allesomvattende soevereiniteit

Jesaja leert ons dat dit wezenlijk is voor God:

‘Ik ben God, en er is geen als Ik.
Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn,
Van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben;
Die zegt: Mijn raadsbesluit houdt stand
En Ik zal al Mijn welbehagen doen.’ (Jesaja 46:9-10)

Dat God God is, betekent dat Hij ervoor zorgt dat Zijn raadsbesluit standhoudt. Altijd. God verkondigt niet alleen wat er in de toekomst gaat gebeuren, Hij zorgt er ook voor dát het gebeurt. Hij spreekt en voegt er vervolgens aan toe: ‘Ik waak over Mijn woord om dat te doen’ (Jeremia 1:12).

Zoals Job het moest het leren te midden van het lijden: ‘Ik weet dat U alles vermag, en geen plan is onmogelijk voor U’ (Job 42:2). En zoals Nebukadnezar het leerde in de tijd dat hij door genade vernederd werd:

‘Al de bewoners van de aarde worden als niets geacht.
Hij doet naar Zijn wil met de legermacht in de hemel
en de bewoners van de aarde.
Er is niemand die Zijn hand kan wegslaan
of tegen Hem kan zeggen: Wat doet U?’ (Daniël 4:35)

En zoals de psalmist het zegt:

'Al wat de HEERE behaagt, doet Hij,
in de hemel en op de aarde,
in de zeeën en alle diepe wateren.' (Psalm 135:6)

En zoals Paulus het zegt, als hij zegt dat God

'alle dingen werkt overeenkomstig de raad van Zijn wil.' (Efeze 1:11)

Alle dingen, niet een paar dingen. En overeenkomstig Zijn eigen wil, niet overeenkomstig de wil van allerlei krachten en machten buiten Hem.

Met andere woorden: de soevereiniteit van God is allesomvattend en alomtegenwoordig. Hij houdt deze wereld tot in detail in Zijn hand. Hij beveelt de wind (Lukas 8:25), de bliksem (Job 36:32), sneeuw (Psalm 147:16), kikkers (Exodus 8:1-15), muggen (Exodus 8:16-19), vliegen (Exodus 8:20-32), sprinkhanen (Exodus 10:1-20), kwartels (Exodus 16:6-8), wormen (Jona 4:7), vissen (Jona 2:10), mussen (Mattheüs 10:29), gras (Psalm 147:8), bomen (Jona 4:6), hongersnood (Psalm 105:16), de zon (Jozua 10:12-13), gevangenisdeuren (Handelingen 5:19), blindheid (Exodus 4:11 en Lukas 18:42), doofheid (Exodus 4:11 en Markus 7:37), verlamming (Lukas 5:24-25), koorts (Mattheüs 8:15), elke ziekte (Mattheüs 4:23), reisplannen (Jakobus 4:13-15), de harten van koningen (Spreuken 21:1 en Daniël 2:21), volken (Ps. 33:10), moordenaars (Handelingen 4:27-28) en geestelijke doodsheid (Efeze 2:4-5) en dit alles gehoorzaamt Zijn soevereine wil.

Geen sentimentele gedachten over God

Het coronavirus is dus door God gestuurd. Dit is niet de tijd voor sentimentele gedachten over God. Het is een bittere tijd. En God heeft het zo gewild. God regeert over het coronavirus. Hij zal ook een einde aan de crisis maken. Niets wat er tijdens deze pandemie gebeurt gaat buiten Hem om. Leven en dood zijn in Zijn hand.

In Job 1:22 staat dat Job niet met zijn lippen zondigde toen hij zei:

‘Naakt ben ik uit de buik van mijn moeder gekomen
en naakt zal ik daarheen terugkeren.
De HEERE heeft gegeven en de HEERE heeft genomen;
de Naam van de HEERE zij geloofd.’ (Job 1:21)

De HEERE gaf. En de HEERE nam. De HEERE nam de tien kinderen van Job weg. Niemand heeft het recht om te blijven leven in de aanwezigheid van God. Elke ademteug is een genadegave. Elke hartslag is onverdiend. Leven en dood zijn uiteindelijk in de handen van God:

‘Zie nu in dat Ik, Ik Die ben,
er is geen God naast Mij.
Ík dood en Ik maak levend,
Ik verwond en Ík genees
en er is niemand die uit Mijn hand redt!’
(Deuteronomium 32:39)

Als we nadenken over de toekomst en de gevolgen van het coronavirus – of welke levensbedreigende situatie dan ook – kunnen we van Jakobus leren wat ons uitgangspunt moet zijn:

‘U zou moeten zeggen: Als de Heere wil, zullen wij leven en zullen wij dit of dat doen.’ (Jakobus 4:15, naar de Engelse vertaling)

Als Hij het wil, zullen we leven. Zo niet, dan zullen we sterven. Voor zover ik het weet zal ik de publicatie van dit boekje niet meer meemaken. Er is op dit moment ten minste één van mijn familieleden besmet met het coronavirus. Ik ben 74 jaar oud, en met een bloedprop en chronische bronchitis kun je niet zeggen dat mijn longen gezond zijn. Maar dat alles is uiteindelijk niet beslissend. God beslist. Is dat goed nieuws? Zeker! In het volgende hoofdstuk zal ik je laten zien waarom.

Zijn heerlijke regering

De boodschap dat God in Zijn soevereiniteit boven het coronavirus staat – en boven mijn leven – zie ik als goed nieuws. Waarom? Het geheim is, zoals ik eerder al zei, de wetenschap dat de soevereine God Die het virus zou kunnen stoppen en dat toch niet doet, dezelfde God is Die de ziel te midden van het virus ondersteunt. Met andere woorden: als we God de soevereiniteit ontzeggen waarmee Hij boven het lijden staat, verliest Hij ook de soevereiniteit waarmee Hij alles doet meewerken ten goede.

God wordt nergens door overvallen, er is niets wat Hem in de war kan brengen en Hij staat nooit voor raadsels.

Als God onttroond wordt, is dat geen goed nieuws

De soevereiniteit die in tijden van ziekte regeert, is dezelfde soevereiniteit die in tijden van verlies ondersteunt. De soevereiniteit die het leven neemt, is dezelfde soevereiniteit die de dood heeft overwonnen en gelovigen thuisbrengt in de hemel, om bij Christus te zijn. Er is niets zoets aan de gedachte dat satan, ziekte, vernietiging of het lot het laatste woord hebben in mijn leven. Dat zou bepaald geen goed nieuws zijn.

Dat God regeert, dát is goed nieuws. Waarom? Omdat God heilig, rechtvaardig en goed is. En Hij is onmetelijk wijs. ‘Bij Hem is wijsheid en macht; Hij heeft raad en inzicht’ (Job 12:13). ‘Zijn inzicht is

onmetelijk' (Psalm 147:5). 'O, diepte van rijkdom, zowel van wijsheid als van kennis van God' (Romeinen 11:33). Het is Zijn grote voornemen dat 'aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelvuldige wijsheid van God bekendgemaakt zou worden' (Efeze 3:10).

Hij wordt nergens door overvallen, er is niets wat Hem in de war kan brengen en Hij staat nooit voor raadsels. Zijn onbegrensde macht ligt in de handen van onbegrensde heiligheid, rechtvaardigheid en goedheid – en wijsheid. En dat stelt Hij allemaal ten dienste van degenen die geloven in Zijn Zoon, Jezus Christus. Dat God Jezus naar de aarde zond om voor zondaren te sterven, heeft alles te maken met het coronavirus.

Hoe God 'alle dingen' aan zondaren schenkt

Het verband vinden we in Romeinen 8 vers 32: 'Hoe zal Hij, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard maar voor ons allen overgegeven heeft, ons ook met Hem niet alle dingen schenken?'

De bereidwilligheid van God om Zijn Zoon over te geven om gekruisigd te worden in onze plaats, is tegelijkertijd een waarborg dat Hij Zijn soevereiniteit zal gebruiken om ons 'alle dingen' te schenken. 'Hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken?' Oftewel: dat zal Hij zeker doen! Dat heeft Hij bezegeld met het bloed van Zijn Zoon.

En wat zijn 'alle dingen' dan? Alles wat we nodig hebben om Zijn wil te doen, Zijn Naam te verheerlijken en in te kunnen gaan in de eeuwige vreugde voor Zijn aangezicht.

Drie verzen later legt Paulus uit hoe het in de praktijk van het leven werkt – te midden van het coronavirus. Wat gebeurt er als de onmetelijke, met bloed bezegelde ijver waarmee Hij ons 'alle dingen' wil schenken en het coronavirus elkaar raken? Dit is wat Paulus erover zegt:

‘Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard [of het coronavirus]? Zoals geschreven staat: Want omwille van U worden wij de hele dag gedood, wij worden beschouwd als slachtschapen. Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem Die ons heeft liefgehad.’ (Romeinen 8:35-37)

Let op dat je dat ene pijnlijke en wonderlijke zinnetje niet over het hoofd ziet: ‘Want omwille van U worden wij de hele dag gedood’. Onder al die dingen die God ons wil schenken omdat Hij Zijn Zoon niet gespaard heeft, valt dus ook dat Hij ons door de dood heen veilig thuis wil brengen. Of zoals Paulus het in Romeinen 8:38-39 zegt: ‘Ik ben ervan overtuigd dat noch dood, noch leven (...) ons zal kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heere.’

**In Christus zijn we geen inwisselbare pionnen.
We zijn Zijn geliefde kinderen.**

Wat de duivel ten kwade gedacht heeft

Zelfs als de duivel, aan de leiband van God, de hand zou hebben in ons lijden en sterven, heeft hij nooit het laatste woord. Hij kan ons geen pijn doen zonder Gods toestemming en alleen binnen de grenzen die God gesteld heeft (Job 1:12; Lukas 22:31; 2 Korinthe 12:7). Uiteindelijk zullen we tegen de duivel kunnen zeggen wat Jozef zei tegen zijn broers, die hem als slaaf verkocht hadden: ‘Jullie hebben kwaad tegen mij bedacht, maar God heeft dat ten goede gedacht’ (Genesis 50:20). Pas op dat je dit niet afzwakt. Er staat niet: ‘God heeft het ten goede gebruikt.’ Of: ‘God heeft het ten goede gekeerd.’ Er staat: ‘God heeft het ten goede gedácht.’ De broers van Jozef hadden kwade bedoelingen,

maar Gods bedoeling was goed. Het was niet zo dat God halverwege ingreep en puin ging ruimen. Hij had een bedoeling, een plan, vanaf het begin. Al voor alles begon, had Hij alles ten goede gedacht.

Dat is de sleutel waardoor we troost kunnen vinden als mensen en demonen tegen ons samenspannen en we lijden onder het kwaad. In Christus hebben we alle recht om tegen de duivel (of tegen slechte mensen) te zeggen: 'Jullie hebben kwaad tegen mij bedacht, maar God heeft dat ten goede gedacht.' Satan, ziekte, de zondige mens; ze zijn niet soeverein. Alleen God is soeverein. En Hij is goed – en wijs.

Geen enkel musje valt op de aarde buiten Gods plan om. Geen enkel virus verspreidt zich buiten Gods plan om. Dit is soevereiniteit tot in het kleinste detail.

Geen musje, iedere haar

Niemand heeft de heerlijkheid van Gods soevereiniteit mooier omschreven dan Jezus Zelf, toen Hij tegen zijn discipelen zei:

'Worden niet twee musjes voor een penninkje verkocht? En niet een van die zal op de aarde vallen buiten uw Vader om. En ook de haren van uw hoofd zijn alle geteld. Wees dus niet bevreesd, u gaat veel musjes te boven.' (Mattheüs 10:29-31)

Geen enkel musje valt op de aarde buiten Gods plan om. Geen enkel virus verspreidt zich buiten Gods plan om. Dit is soevereiniteit tot in het kleinste detail. En wat zegt Jezus daarna? Drie dingen: 1. Jullie zijn meer waard dan vele musjes. 2. De haren op jullie hoofd zijn allemaal geteld. 3. Wees niet bevreesd.

Waarom hoeven we niet bang te zijn? Omdat Gods soevereiniteit – of we nu leven of sterven – ten dienste staat van Zijn heiligheid, rechtvaardigheid, goedheid en wijsheid. In Christus zijn we geen inwisselbare pionnen. We zijn Zijn geliefde kinderen. ‘Jullie zijn meer waard dan vele musjes.’

Dit is het geheim waar ik het al eerder over had: de wetenschap dat de soevereine God Die het virus zou kunnen stoppen en dat toch niet doet, dezelfde God is Die de ziel te midden van het virus ondersteunt. En Hij ondersteunt niet alleen, Hij ziet er ook op toe dat alles, zowel het bittere als het zoete, meewerkt ten goede voor ieder die God liefheeft en in Christus geroepen is (Romeinen 8:28-30).

‘Ik ben onsterfelijk totdat het werk dat Christus mij te doen geeft voltooid is.’

Onsterfelijk tot mijn werk is voltooid

Dat rotsvaste vertrouwen geeft christenen al 2000 jaar moed als zij de dood in de ogen zien. Het leerstuk van Gods wijze en goede soevereiniteit heeft duizenden gelovigen de kracht gegeven om offers van liefde te brengen.

Neem nu Henry Martyn, zendeling in India en Perzië. Hij stierf op 16 oktober 1812 op 31-jarige leeftijd aan de pest (denk aan het coronavirus). In januari 1812 schreef hij in zijn dagboek:

‘Naar het zich laat aanzien zal dit jaar gevaarlijker worden dan alle eerdere jaren. Maar als ik nog in leven ben als het Perzische Nieuwe Testament gereed is, zal mijn leven daarna toch minder betekenis hebben. Hoe het ook zij, of ik nu zal

sterven of blijf leven, laat Christus in mij verheerlijkt worden!
Zolang Hij nog werk voor mij te doen heeft, kan ik niet
sterven.³

Dit wordt vaak geparafraseerd als: 'Ik ben onsterfelijk totdat het werk dat Christus mij te doen geeft voltooid is.' Dat is een diepe waarheid. Deze uitspraak is stevig verankerd in de realiteit dat leven en sterven in de hand van onze soevereine God ligt. Ja, de hele zaak van Christus heeft Hij in Zijn hand. Zeven jaar eerder schreef Martyn, toen 24 jaar oud:

'Als God niet soverain heerste over het heelal, hoe ongelukkig zou ik dan zijn! Maar de Heere regeert, laat de aarde zich verheugen. En de zaak van Christus zal zegevieren. O mijn ziel, verblijd je in dat vooruitzicht.'⁴

DEEL 2

WAT IS GODS PLAN
MET HET CORONAVIRUS?

Zien en aanwijzen

Als God niet onttroond is, als Hij inderdaad ‘alle dingen werkt overeenkomstig de raad van Zijn wil’ (Efeze 1:11) en als deze coronauitbraak met alle verwoestingen van dien in Zijn heilige, rechtvaardige, goede en wijze handen ligt, waar is Hij dan mee bezig? Wat heeft Hij ermee voor?

Zie af van de mens

Voordat ik deze vraag probeer te beantwoorden, wil ik eerst even zeggen dat mijn mening niets voorstelt vergeleken met de wijsheid van God. En dat geldt ook voor jouw mening. Wat wij allemaal bedenken doet er niet zo veel toe. De Bijbel zegt: ‘Wie op zijn verstand vertrouwt, is een dwaas’ (Spreuken 28:26, naar de Engelse vertaling). In plaats daarvan worden we opgeroepen: ‘Vertrouw op de HEERE met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet’ (Spreuken 3:5).

Wij mensen zijn sterfelijk, zondig, beïnvloed door onze cultuur en gevormd (of misvormd) door onze genen en onze levensgeschiedenis. Vanuit ons hart, ons verstand en onze mond komen allerlei vormen van zelfrechtvaardiging voort waarmee we onze neigingen verdedigen. Het is daarom verstandig om goed naar de profeet Jesaja te luisteren. Hij zegt: ‘Zie voor uzelf dan af van de mens – in zijn neus heeft hij slechts adem – want als wat is hij eigenlijk te beschouwen?’ (Jesaja 2:22).

Is het dan niet aanmatigend om dit boek te schrijven, met name het tweede deel, waarboven staat: ‘Wat is Gods plan met het coronavirus?’

Nee, dat is niet aanmatigend. Niet als het inderdaad zo is dat God tot ons spreekt via de Bijbel. Niet als God Zich over ons heen buigt om

in mensenwoorden tot ons te spreken, zodat we Hem en Zijn wegen echt kunnen leren kennen (hoewel ten dele). Niet als het waar is wat Paulus zegt, dat God Zijn genade 'overvloedig geschonken heeft, in alle wijsheid en bedachtzaamheid, toen Hij ons (...) het geheimenis van Zijn wil bekendmaakte' (Efeze 1:8-9). Niet als Paulus gelijk heeft als hij schrijft dat je door te lezen 'mijn inzicht kunt bemerken in het geheimenis van Christus' (Efeze 3:4).

God laat ons niet in het ongewisse over Zijn plan met deze wereld. Hij heeft ons de Schriften gegeven. In hoofdstuk 2 heb ik een aantal redenen gegeven waarom we erop mogen vertrouwen dat de Bijbel Gods Woord is. Het is dus niet mijn bedoeling om wat te filosoferen over waar God misschien mee bezig is. Ik wil luisteren naar Zijn Woord en jou deelgenoot maken van wat ik heb gehoord.

God is altijd met miljarden dingen bezig waar we helemaal geen weet van hebben.

Hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn wegen

Voordat ik de vraag probeer te beantwoorden waar God mee bezig is, wil ik ook nog iets anders zeggen: Hij is altijd met miljarden dingen bezig waar we helemaal geen weet van hebben.

HEERE, mijn God, veel zijn Uw wonderen, die Ú hebt gedaan,
En Uw gedachten, die U over ons hebt.
Men kan ze voor U niet uiteenzetten.
Zou ik ze verkondigen en uitspreken,
Dan zijn ze zó machtig veel dat ik ze niet kan tellen.' (Psalm 40:6).

De bedoelingen die Hij met het coronavirus heeft zijn niet alleen ontelbaar, ze zijn in veel opzichten ook ondoorgrondelijk. ‘O, diepte van rijkdom, zowel van wijsheid als van kennis van God, hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn oordelen en onnaspeurlijk Zijn wegen!’ (Romeinen 11:33). Maar toen Paulus dat schreef, bedoelde hij niet te zeggen: ‘Laat je Bijbel dus maar dicht en geloof maar wat je wilt. Creëer je eigen werkelijkheid.’

Integendeel, die woorden over Gods ondoorgrondelijke oordelen en onnaspeurlijke wegen vormen een climax, die volgt op elf hoofdstukken waarin Paulus het heerlijkste nieuws van de wereld beschrijft met de bedoeling dat iedereen die boodschap zal begrijpen. Als Paulus het bijvoorbeeld heeft over het lijden dat bij het leven van een christen hoort, zegt hij:

‘Wij roemen ook in de verdrukkingen, omdat wij weten dat de verdrukking volharding teweegbrengt, en de volharding ondervinding en de ondervinding hoop. En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde van God in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest.’ (Romeinen 5:3-5)

‘Omdat wij weten’, schrijft hij! De Bijbel is geschreven opdat we zullen wéten wat God heeft geopenbaard. Met name als het gaat over het lijden – inclusief deze uitbraak van het coronavirus.

‘Ondoorgrondelijk’ en ‘onnaspeurlijk’ betekent dat God altijd meer doet dan wij kunnen zien. En wat we kunnen zien, zouden we niet gezien hebben als het ons niet geopenbaard was.

Wijzen op de werkelijkheid

Het is dus niet mijn taak om me iets in te beelden, zoals John Lennon dat doet in zijn beroemde lied ‘Imagine’.⁵ Hij roept ons op om ons voor te stellen dat er geen hemel en geen hel is, alleen maar de lucht boven ons. En dan zingt hij dat het makkelijk is om je zoiets voor te stellen.

Probeer het maar eens. Zie je wel? Het is inderdaad makkelijk. Veel te makkelijk. Te midden van het coronavirus hebben we een harde realiteit nodig, geen makkelijke fantasieën. We hebben God en Zijn Woord nodig – de Rots waarop we staan. Daarom wil ik wijzen op de realiteit in plaats van een nieuwe werkelijkheid creëren. Ik wil me niet allerlei dingen inbeelden, maar luisteren naar wat God heeft gezegd en dat doorgeven.

Ik hoop dat je wat ik ga zeggen toetst aan de Bijbel en dat je het goede zult behouden. Moge God je gids zijn.

Ik zal aanwijzen wat de Bijbel ons leert en dan het verband leggen met het coronavirus. Het is aan jou om te oordelen of de lessen die ik trek gerechtvaardigd zijn.

Dat zeg ik omdat Jezus dat ook zei toen Hij sprak over het duiden van de tijd. Hij was verontwaardigd omdat mensen wel moeite deden om patronen te ontdekken in het weer, maar geen oog hadden voor de hand van God in de geschiedenis:

‘Huichelaars, de aanblik van de aarde en van de hemel weet u te duiden. Hoe kan het dan dat u deze tijd niet weet te duiden? En waarom oordeelt u ook zelf niet wat rechtvaardig is?’ (Lukas 12:56-57)

Ik hoop daarom dat je zult bidden om Gods hulp, dat je de Gods Woord erop naslaat en dat je voor jezelf oordeelt wat rechtvaardig is. Ik hoop dat je wat ik ga zeggen toetst aan de Bijbel (1 Johannes 4:1) en dat je het goede zult behouden (1 Thessalonicenzen 5:21).

Zes wegen

Er zouden heel wat bladzijden volgeschreven kunnen worden naar aanleiding van de zes antwoorden die ik zal geven op de vraag wat God met het coronavirus voor heeft. Omdat de situatie zo ernstig is, neem ik daar echter niet de tijd voor. Ik zal je alleen zes Bijbelse wegen wijzen en ik hoop dat je die wegen dan zelf zult volgen na het lezen van dit boek. Ik zou wel willen dat we een heel eind samen op zouden kunnen lopen, maar je moet die wegen zelf gaan. Moge God je gids zijn. Wat is Gods plan met het coronavirus?

Hij laat zien hoe gruwelijk zonde is

Antwoord 1

Zoals elke ramp, is ook de uitbraak van het coronavirus een fysieke afbeelding die ons laat zien hoe huiveringwekkend en moreel verwerpelijk zonde tegen God is.

De zonde is in feite de oorzaak van al het lichamelijke, fysieke lijden. Het derde hoofdstuk van de Bijbel beschrijft hoe de zonde in de wereld is gekomen. Het laat zien hoe door de zonde de hele wereld werd verwoest en in de ellende is gestort (Genesis 3:1-19). Paulus zegt in Romeinen 5 vers 12 dat 'door één mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen is gekomen, in wie allen gezondigd hebben.'

De wereld ligt sindsdien in puin. De schoonheid van de schepping wordt aangetast door het kwaad, door rampen, ziekten en teleurstellingen. God had de wereld volmaakt geschapen. 'God zag wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed' (Genesis 1:31). Maar ook al zijn er mooie dingen gebeurd tussen de zondeval en de dag van vandaag, de geschiedenis is toch vooral een lopende band vol lijken.

Gebrokenheid is een oordeel

De Bijbel ziet deze gebrokenheid niet alleen maar als iets natuurlijks, maar ook als het oordeel van God over een wereld die door en door zondig is. Paulus beschrijft de gevolgen van Gods oordeel over de wereld vanwege de zonde als volgt:

‘De schepping is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar door Hem die haar daaraan onderworpen heeft, in de hoop dat ook de schepping zelf zal bevrijd worden van de slavernij van het verderf om te komen tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God. Want wij weten dat heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensnood verkeert tot nu toe.’ (Romeinen 8:20-22)

Zinloosheid. De slavernij van het verderf. Een schepping die zucht. Dit geeft een beeld van de wereldwijde verwoesting en ellende die door de zonde in de wereld gekomen is. En Paulus zegt hier dat deze verwoesting het gevolg is van het oordeel van God: ‘De schepping is aan de zinloosheid onderworpen (...) door Hem die haar daaraan onderworpen heeft, in de hoop dat ook de schepping zelf bevrijd zal worden’. Van de duivel zou je misschien nog wel kunnen zeggen dat hij de wereld heeft onderworpen, maar niet dat hij ons hoop biedt. Van Adam ook niet. Dus moet God wel Degene zijn Die de schepping aan zinloosheid onderworpen heeft. Zoals Paulus het in Romeinen 5 vers 16 zegt: ‘De veroordeling leidde ten gevolge van één overtreding tot verdoemenis.’

Zelfs Zijn kinderen liggen onder het oordeel

Laten we niet vergeten dat er juist ook veel hoop spreekt uit dit gedeelte: Romeinen 8 vers 21 spreekt over ‘de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God’. God heeft een indrukwekkend plan uitgedacht voor een nieuwe schepping en daarin zal Hij ‘alle tranen van hun ogen afwissen’ (Openbaring 21:4). Maar op dit moment liggen we allemaal onder Zijn oordeel. Hij heeft de wereld onderworpen aan dood, ellende en rampspoed.

Ja, zelfs Zijn eigen kinderen – zij die door Hem zijn ‘voorbested om als Zijn kinderen aangenomen te worden’ (Efeze 1:5), verlost zijn door het bloed van Zijn Zoon (Efeze 1:7) en bestemd zijn voor het eeuwige leven (Handelingen 13:48) – zelfs wij moeten lijden en sterven vanwege Gods oordeel over de zondeval. ‘Ook wijzelf,

die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wijzelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam' (Romeinen 8:23). Ook christenen worden meegesleurd door tsunami's. Ook christenen komen om bij terroristische aanslagen. Ook christenen krijgen het coronavirus.

Loutering, geen straf

Het verschil voor christenen – degenen die Christus omhelzen als hun grootste schat – is dat we het verderf waar we aan onderworpen zijn niet als veroordeling ervaren. Het is wel een oordeel, maar geen eeuwige straf. 'Dus is er nu geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn' (Romeinen 8:1). Ons lijden is bedoeld als loutering, niet als straf.

'Want God heeft ons niet bestemd tot toorn' (1 Thessalonicenzen 5:9). We sterven net als alle andere mensen aan een ziekte of komen om bij een ramp. Maar voor degenen die in Christus zijn, is de angel eruit. 'Dood waar is uw prikkel?' (1 Korinthe 15:55). 'Sterven is voor mij winst' (Filippenzen 1:21). Heengaan is 'bij Christus zijn' (Filippenzen 1:23).

De duivel bestaat echt – maar is gebonden

Hoewel alle ellende in deze wereld is terug te voeren op Gods oordeel, moeten we onze ogen er niet voor sluiten dat de duivel ook een rol speelt in de wereldwijde ellende. De Bijbel noemt hem 'de god van deze eeuw' (2 Korinthe 4:4), 'de vorst van deze wereld' (Johannes 12:31) en 'de aanvoerder van de macht in de lucht' (Efeze 2:2). Hij is 'een mensenmoordenaar van het begin af' (Johannes 8:44). Hij houdt mensen 'gebonden' en 'overweldigt' met allerlei ziekten (Lukas 13:16; Handelingen 10:38).

Maar de duivel loopt aan een leiband. En die leiband is in Gods handen. De satan kan niets doen als God hem niet de ruimte geeft. Hij heeft toestemming nodig en zijn macht is beperkt (Job 1:12 en 2:6; Lukas

22:31; 2 Korinthe 12:7). God beslist uiteindelijk hoeveel schade de duivel mag toebrengen. En dat staat niet los van Gods oordeel. De duivel voert voor God het oordeel uit – zonder dat hij het weet.

De hamvraag

Maar nu een vraag waarmee we de betekenis van het coronavirus nog wat scherper op ons netvlies krijgen. Waarom beantwoordt God het morele kwaad in deze wereld met een fysieke straf? Adam en Eva tartten God. Ze keerden zich tegen Hem. Ze verkozen hun eigen wijsheid boven die van God. Ze hadden liever onafhankelijkheid dan vertrouwen. Dit tartten en kiezen tegen God was een geestelijk en moreel kwaad. Het was allereerst een zonde die ze deden met hun ziel, niet met hun lichaam. Het was allereerst zonde tegen God, niet tegen medemensen.

Maar in antwoord op een morele en geestelijke opstand onderwierp God de fysieke wereld aan rampen en ellende. Waarom? Had God de fysieke wereld niet intact kunnen laten en alleen de menselijke ziel in de ellende kunnen storten? Daar was het tenslotte in de eerste instantie misgegaan.

Een antwoord

Ik denk dat dit het antwoord is: God bracht een vloek over de fysieke wereld, zodat de fysieke verschrikkingen die we tijdens epidemieën en rampen om ons heen zien een levendig beeld zouden geven van de gruwel van de zonde. Met andere woorden: fysiek kwaad is als een gelijkenis of een toneelstuk, een teken dat laat zien hoe moreel verwerpelijk opstand tegen God is.

Waarom zou dat nodig zijn? Omdat we sinds de val zijn verblind door de zonde en niet kunnen zien en voelen hoe weerzinwekkend zonde tegen God is. Bijna niemand in de wereld voelt hoe afschuwelijk het is om andere dingen boven God te verkiezen. Wie ligt er nog van wakker dat hij God dagelijks oneer aandoet door Hem te negeren en te tartten?

Maar wat voelen we onze fysieke pijn goed! Wat kunnen we verontwaardigd zijn als God aan ons lichaam komt! Het doet ons wellicht geen verdriet dat we in ons hart God elke dag tekortdoen. Maar nu het coronavirus rondwaart en een bedreiging vormt voor ons lichaam, heeft Hij ineens onze aandacht. Of niet? Fysiek lijden is de klarenstoot waarmee God ons laat weten dat er iets verschrikkelijk mis is in deze wereld. Door ziekten en allerlei vormen van lichamelijk lijden wordt in de fysieke wereld zichtbaar hoe pijnlijk zonde is in de geestelijke wereld.

Rampen moeten ons wakker schudden zodat we gaan inzien hoe huiveringwekkend en moreel verwerpelijk zonde tegen God is.

Inderdaad, zelfs de meest godvrezende mensen krijgen te maken met ziekte en lichamelijk lijden. Elke ramp is een voorvertoning die alvast laat zien wat het loon op de zonde op de oordeelsdag zal zijn – alleen dan duizend keer erger. Rampen dienen als waarschuwing. Ze moeten ons wakker schudden zodat we gaan inzien hoe huiveringwekkend en moreel verwerpelijk zonde tegen God is. Opdat we allemaal zouden zien en voelen hoe aanstootgevend en walgelijk het is om onze Maker te minachten. Hoe weerzinwekkend het is om Hem te negeren, te wantrouwen en te verachten, en we in ons hart meer aandacht aan ons kapsel te besteden dan aan Hem.

We moeten dit inzien en voelen, anders zullen we niet tot Christus gaan om verlost te worden van die afschuwelijke zonde. We schreeuwen het misschien wel uit omdat we de straf op de zonde willen ontlopen. Maar haten we ook het godonterende, morele kwaad van de zonde?

**God roept het ons in Zijn barmhartigheid toe:
'Word wakker! Zo erg is zonde tegen God!'**

Zo niet, dan komt dat in ieder geval niet doordat God ons dat niet levendig heeft voorgesteld door fysieke ellende – zoals het coronavirus. Besef daarom: God roept het ons in Zijn barmhartigheid toe: 'Word wakker! Zo erg is zonde tegen God!' De zonde is huiveringwekkend en afschuwelijk. En veel gevaarlijker dan het coronavirus.

Hij zendt gerichte oordelen

Antwoord 2

Voor sommige mensen is besmetting met het coronavirus een gericht oordeel van God vanwege hun zondige leven.

Dat alle ellende een gevolg is van de val – toen de godonterende zonde in de wereld kwam – betekent niet dat elk individueel lijden het gevolg is van een gericht oordeel van God over persoonlijke zonden. Het lijden van Job was bijvoorbeeld niet gerelateerd aan specifieke zonden die hij zou hebben gedaan. Al vanaf de eerste zin van het Bijbelboek is dat helder: Job was ‘vroom en oprecht; hij was godvrezend en keerde zich af van het kwaad’ (Job 1:1).

Lijden is niet altijd een gericht oordeel over specifieke zonden, maar soms wel.

Eerder hebben we ook al gezien dat Gods eigen kinderen net zo goed te maken krijgen met de fysieke gevolgen van het oordeel van God over de zonde. Petrus zegt het zo:

‘Het oordeel begint bij het huis van God; en als het eerst bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen die het Evangelie

van God ongehoorzaam zijn? En als de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt, waar zal de goddeloze en de zondaar verschijnen?' (1 Petrus 4:17-18)

Voor het huisgezin van God is dit oordeel van God bedoeld als loutering, niet als straf. Niet al het lijden is dus toe te schrijven aan gerichte oordelen van God over specifieke zonden. Niettemin gebruikt God soms ziekten om gerichte oordelen te brengen over degenen die Hem verwerpen en zichzelf aan de zonde overgeven.

Voorbeelden van gerichte oordelen

Ik zal twee voorbeelden geven van oordelen die God zendt om specifieke zonden te bestraffen.

In Handelingen 12 verheft Herodes zich door zichzelf god te laten noemen. 'En onmiddellijk sloeg een engel van de Heere hem, omdat hij God de eer niet gaf; en hij werd door de wormen gegeten en gaf de geest' (Handelingen 12:23). God kan zoiets doen met ieder die zichzelf verheft. Dat betekent dat het ons zou moeten verbazen dat er dagelijks niet meer heersers dood neervallen vanwege hun hoogmoed tegenover God en mensen. Gods terughoudendheid getuigt van grote barmhartigheid.

Een ander voorbeeld is wat Paulus in Romeinen 1:27 schrijft over uitwassen op het gebied van seksualiteit: 'En evenzo hebben ook de mannen de natuurlijke omgang met de vrouw opgegeven, en zijn in wellust voor elkaar ontbrand: mannen doen schandelijke dingen met mannen en ontvangen het gepaste loon voor hun dwaling in zichzelf.' Dat 'gepaste loon' is het pijnlijke gevolg van de zonde waar ze 'in zichzelf' mee te maken krijgen.

Dit 'gepaste loon' is slechts een van de voorbeelden van het oordeel van God waarover Romeinen 1:18 spreekt: 'Want de toorn van God wordt geopenbaard vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen, die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken.' Lijden is niet altijd een gericht oordeel over specifieke zonden, maar soms dus wel.

Laat iedereen zichzelf onderzoeken

Je kunt daarom nooit één op één zeggen dat het coronavirus bedoeld is als straf voor een bepaald individu. Zelfs een christen die heel dicht bij God leeft, vol is van de Heilige Geest en zeker weet dat zijn zonden om Christus' wil vergeven zijn, kan sterven aan de ziekte die door het coronavirus wordt veroorzaakt. Het past ieder van ons om zijn eigen hart te onderzoeken, om na te gaan of het lijden dat ons overkomt misschien een oordeel van God is vanwege onze levenswandel.

De tuchtiging van God is bedoeld om ons dichter naar Hem toe te trekken.

Als we tot Christus zijn gekomen, weten we dat ons lijden een oordeel kan zijn, maar dat we uiteindelijk niet veroordeeld kunnen worden. Dat weten we omdat Jezus gezegd heeft: 'Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven' (Johannes 5:24). Er is geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn (Romeinen 8:1). Hij kan ons kastijden in het lijden, maar Hij heeft daarmee niet onze ondergang op het oog. Zijn tuchtiging is juist bedoeld om ons dichter naar Hem toe te trekken. 'Want de Heere tuchtigt wie Hij liefheeft en kastijdt iedere zoon die Hij aanneemt' (Hebreeën 12:6, naar de Engelse vertaling).

Hij roept ons op om klaar te zijn voor de wederkomst

Antwoord 3

Door het coronavirus wil God ons wakker schudden, zodat we bereid zullen zijn als Christus terugkomt.

Hoewel de kerkgeschiedenis vol staat van de eindtijdvoorspellingen die niet zijn uitgekomen, blijft staan dat Jezus Christus zeker terug zal komen. 'Galilese mannen,' zei de engel bij de hemelvaart van Jezus, 'waarom staat u omhoog te kijken naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan' (Handelingen 1:11). En Hij komt terug om de wereld te oordelen:

'Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid. En vóór Hem zullen al de volken bijeengebracht worden, en Hij zal ze van elkaar scheiden zoals de herder de schapen van de bokken scheidt.' (Mattheüs 25:31-32)

Voor degenen die niet bereid zijn om Christus te ontmoeten, zal die dag onverwachts komen:

'Wees op uw hoede dat uw hart niet op enig moment bezwaard wordt door roes en dronkenschap en door zorgen over alledaagse dingen, en dat die dag u niet onverwachts overkomt.' (Lukas 21:34)

Weeën

Jezus spreekt over verschillende tekenen die Zijn komst aankondigen – zoals oorlogen, hongersnoden en aardbevingen (Mattheüs 24:7). Hij noemt deze tekenen ook wel ‘weeën’ (Mattheüs 24:8). De aarde is in die vergelijking een vrouw in barensood, die op het punt staat om te bevallen. Het kind dat geboren moet worden is de nieuwe wereld, die werkelijkheid wordt bij de wederkomst van Jezus.

Jezus wil dat we waakzaam zijn en geeft weeën (inclusief het coronavirus) om ons eraan te herinneren dat we klaar moeten zijn voor Zijn komst.

Paulus trekt de vergelijking in Romeinen 8:22 verder door en betreft de weeën op álles wat ons doet zuchten – alle ellende van rampen en ziekten (zoals het coronavirus). In ons lichamelijk lijden zijn we volgens hem samen met heel de schepping in barensood. We zuchten en we zien uit naar de verlossing van ons lichaam bij de wederkomst, als Hij de doden zal opwekken en ons een nieuw, verheerlijkt lichaam zal geven (Filippenzen 3:21).

‘De schepping zelf zal bevrijd worden van de slavernij van het verderf om te komen tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God. Want wij weten dat heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensood verkeert tot nu toe. En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wijzelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam.’ (Romeinen 8:21-23)

Wees waakzaam!

Ik wil dit er maar mee zeggen: Jezus wil dat we waakzaam zijn en geeft de weeën (inclusief het coronavirus) om ons eraan te herinneren dat we klaar moeten zijn voor Zijn komst. 'Weest ook u daarom bereid, want op een uur waarop u het niet zou denken, zal de Zoon des mensen komen' (Mattheüs 24:44).

Hoe zorg je ervoor dat je klaar bent voor Zijn komst? Door tot Jezus Christus te komen, vergeving van zonden te ontvangen en in Zijn licht te wandelen.

Je hoeft niet met datums te goochelen om de boodschap van Jezus serieus te nemen. En wat Hij zegt, is voor geen tweemaal uitleg vatbaar: 'Let op: waak en bid, want u weet niet wanneer het de tijd is. (...) Wees dus waakzaam! Want u weet niet wanneer de heer des huizes komt. (...) En wat Ik tegen u zeg, zeg Ik tegen allen: Wees waakzaam!' (Markus 13:33-37).

De boodschap is helder. Wees waakzaam. Wees waakzaam. Wees waakzaam. En de weeën van de wereld zijn bedoeld om deze boodschap nog eens te onderstrepen. Maar hoeveel mensen slapen er niet! Ook al hollen ze van de ene naar de andere activiteit, ze zijn diep in slaap als het gaat om de verwachting van de wederkomst. Het gevaar is groot. En het coronavirus is een barmhartige oproep om wakker te worden, zodat we bereid zullen zijn om Jezus Christus te ontmoeten. Hoe zorg je dat je er klaar voor bent? Door tot Jezus Christus te komen, vergeving van zonden te ontvangen en in Zijn licht te wandelen. Dan geldt het woord van Paulus ook voor jou:

‘Maar u, broeders, bent niet in duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen. U bent allen kinderen van het licht. (...) Laten wij dan niet, evenals de anderen, slapen, maar laten wij waakzaam en nuchter zijn. (...) Want God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid, door onze Heere Jezus Christus, Die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, samen met Hem zouden leven.’ (1 Thessalonicenzen 5:4-10)

Hij roept ons op tot bekering

Antwoord 4

Het coronavirus is als een donderslag waarmee God ieder van ons oproept om ons te bekeren en ons leven te laten stempelen door de wetenschap dat de waarde van Christus alles overstijgt.

Het coronavirus is niet de enige oproep tot bekering die in deze wereld klinkt. In feite is elke ramp – of het nu gaat om een overstroming, een hongersnood, een sprinkhanenplaag, een tsunami of een ziekte – een pijnlijke én genadige boodschap van God dat we ons moeten bekeren.

Dat zien we ook terug in Lukas 13:1-5, waar Jezus reageert op een verschrikkelijk bericht:

‘Er waren juist op dat tijdstip enigen bij Hem, die Hem berichtten over de Galileeërs van wie Pilatus het bloed met hun offers vermengd had. En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Denkt u dat deze Galileeërs grotere zondaars zijn geweest dan alle andere Galileeërs, omdat zij zulke dingen geleden hebben? Ik zeg u: Nee, maar als u zich niet bekeert, zult u allen evenzo omkomen. Of die achttien, op wie de toren in Siloam viel en die daardoor gedood werden, denkt u dat zij meer schuld hebben gehad dan alle andere mensen die in Jeruzalem wonen? Ik zeg u: Nee, maar als u zich niet bekeert, zult u allen evenzo omkomen.’

Pilatus had bezoekers van de tempel op een gruwelijke manier omgebracht. De toren van Siloam was ingestort en had achttien omstanders gedood. De ene ramp was het gevolg van menselijke verdorvenheid, de andere lijkt een ongeluk.

Wat een ramp jou persoonlijk te zeggen heeft

De schare wilde van Jezus weten: 'Waarom is dit gebeurd? Wilde God bepaalde mensen straffen voor specifieke zonden? Zijn antwoord is verbazingwekkend. Hij laat zien dat deze beide rampen iedereen persoonlijk iets te zeggen hebben en niet alleen iets zeggen over de slachtoffers. Hij zegt het tot twee keer toe: 'De mensen die vermoord zijn door Pilatus en degenen die onder de toren zijn verpletterd, waren geen grotere zondaren dan jullie.'

Jezus leert je dat rampen iedereen iets te zeggen hebben.

Julie? Waarom begint Hij over hún zonden? Ze vroegen toch niet naar Zijn mening over hun eigen zondigheid? Ze waren benieuwd hoe het met die anderen zat. Ze wilden weten wat de rampen te zeggen hadden over de slachtoffers, niet over de rest van de mensheid.

Daarom is het antwoord van Jezus zo bijzonder. In wezen zegt Hij dat deze rampen iedereen iets te zeggen hebben. En de boodschap is: 'Bekeer je, anders zul je omkomen.' Hij zegt het twee keer: 'Als u zich niet bekeert, zult u allen evenzo omkomen' (Lukas 13:3). 'Als u zich niet bekeert, zult u allen evenzo omkomen' (Lukas 13:5).

Een genadige oproep nu er nog tijd is

Wat doet Jezus hier? Hij buigt de verbazing van de schare om. De verbazing waarmee ze bij Jezus kwamen was misplaatst. Waarom

worden sommige mensen zo wreed vermoord of zinloos verpletterd onder een toren? Jezus zegt: 'Jullie zouden verbaasd moeten zijn dat jullie zelf nog niet vermoord of verpletterd zijn. Als je je niet bekeert, zul je op een dag onder hetzelfde oordeel vallen.'

Elke ramp is een genadige oproep van God tot bekering, om behouden te worden nu er nog tijd is.

Ik leid hieruit af dat God in elke ramp een genadige boodschap heeft voor ons. Die boodschap is dat we allemaal zondaren zijn op weg naar het verderf; elke ramp is een genadige oproep van God tot bekering, om behouden te worden nu er nog tijd is. Jezus richtte Zich niet tot doden, maar sprak tot de levenden en zei in feite: 'Laten we het niet over de doden hebben, maar over jullie. Dat is veel belangrijker. Wat er met hen gebeurd is, heeft júlíe iets te zeggen. Jullie grootste probleem is niet hún zonde, maar je eigen zonde.' Ik denk dat dit in deze coronacrisis ook de boodschap van God is voor de wereld. Hij roept de wereld op tot bekering nu er nog tijd is.

Wat houdt bekering in?

Laten we wat specifíeker worden. Wat houdt bekering eigenlijk in? Het woord dat in het Nieuwe Testament gebruikt wordt wijst op een verandering van ons hart en ons denken. Het gaat niet om een oppervlakkige verandering van mening, maar om een complete vernieuwing van ons denken, waardoor we God en Jezus gaan zien zoals Ze zijn en zij onze grootste schat worden. Jezus beschrijft deze verandering als volgt:

'U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand.' (Mattheüs 22:37)

‘Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard;
en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard.’
(Mattheüs 10:37)

Met andere woorden: de belangrijkste verandering die de bekering van ons vraagt, is dat we met alles wat in ons is God gaan liefhebben en dat Jezus ons dierbaarder wordt dan alle mensen van wie we houden.

Waarom waarschuwt Jezus ons voor het verderf?

De reden dat Jezus zegt dat we allemaal zullen omkomen als we ons niet bekeren, is dat we God allemaal hebben ingeruild voor dingen die minder waard zijn, maar waar we meer om geven (Romeinen 1:22-23). En we hebben allemaal geleefd alsof Jezus minder belangrijk voor ons zou zijn dan geld, vermaak, vrienden en familie. We verdienen allemaal de dood. Niet omdat we ons niet aan een aantal regels hebben gehouden, maar omdat we onze neus hebben opgetrokken voor iets wat oneindig veel waarde heeft – alles wat God voor ons is in Jezus Christus.

Oog krijgen voor onze levensgevaarlijke neigingen

Bekering betekent dat we oog krijgen voor onze levensgevaarlijke neiging om tin boven goud te verkiezen, of een fundering van zand boven een vaste rots, of een spel in de modder boven een vakantie aan zee. Zoals C.S. Lewis schrijft:

‘Wij zijn halfhartige schepselen, die onze tijd verdoen met drank, seks en carrière maken, terwijl ons eindeloze vreugde wordt aangeboden. We zijn als een onwetend kind dat in de zandbak moddertaartjes wil blijven bakken, omdat hij zich niets kan voorstellen bij de vakantie aan zee die hij aangeboden krijgt. We zijn veel te snel tevreden.’⁶

De ‘eindelooze vreugde’ waar Lewis het over heeft, gaat over het inzien, ervaren en met anderen delen hoeveel Christus ons waard is en hoe heerlijk en groot Hij is.

Een opwekking om op Christus te vertrouwen

Door het coronavirus laat God ons zien – duidelijk en pijnlijk – dat niets in deze wereld ons de zekerheid en de vervulling kan geven die we in de oneindige grootheid en waarde van Jezus vinden. Door deze pandemie verliezen we onze vrijheid om te gaan en staan waar we willen, en vallen ook veel zakelijke bezigheden en sociale contacten weg. We verliezen allerlei zekerheden en gemakken. En uiteindelijk verliezen we misschien ook ons leven wel.

God stelt ons aan dit soort verliezen bloot om vertrouwen op Christus in ons op te wekken. Of, om het anders te formuleren: Hij grijpt rampen aan om Christus aan te bieden aan de wereld, omdat de allesovertreffende, allesvervullende grootheid van Christus helderder schittert als Christus Zijn vreugde geeft te midden van het lijden.

**Vertrouw niet langer op jezelf
en wend je tot God.**

Het geschenk van de wanhoop

Lees bijvoorbeeld eens waarom God het zo ver liet komen dat Paulus aan zijn leven wanhoopte:

‘Wij willen niet, broeders, dat u geen weet hebt van onze verdrukking, die ons in Asia overkomen is: dat wij het uitermate zwaar te verduren hebben gekregen, boven ons vermogen, zodat wij zelfs aan ons leven wanhoopten. Ja, wij hadden voor ons eigen besef het doodvonnis zelf al ontvangen, opdat wij niet op onszelf zouden vertrouwen, maar op God, Die de doden opwekt.’ (2 Korinthe 1:8-9)

Paulus zag deze wanhoop niet als iets duivels of als iets wat hem toevallig overkwam. Er zat een plan achter. Gó d had er een bedoeling mee. Deze benauwende ervaring moesten ze doormaken ‘opdat wij niet op onszelf zouden vertrouwen, maar op God, Die de doden opwekt’ (1:9).

Dit is de boodschap van het coronavirus: vertrouw niet langer op jezelf en wend je tot God. Jij kunt de dood niet eens tegenhouden, terwijl God zelfs doden kan opwekken. En ‘vertrouwen op God’ betekent uiteraard niet dat christenen luie mensen worden – dat past een christen helemaal niet. Het betekent dat God ons fundament, ons richtsnoer en ons doel is in alles wat we doen. Paulus zei het al: ‘Ik heb mij meer ingespannen dan zij allen; niet ik echter, maar de genade van God, die met mij is’ (1 Korinthe 15:10).

Het coronavirus roept ons op om God te erkennen als de belangrijkste realiteit in ons leven, die alle dingen bepaalt. We zijn nog meer van Hem afhankelijk dan van onze ademhaling. En soms houdt God onze adem even in om ons op Hem terug te werpen.

De betekenis van doornen

Het is ook de moeite waard om na te denken over Gods bedoeling met de pijnlijke doorn in het vlees van Paulus:

‘En opdat ik mij door het allesovertreffende karakter van de openbaringen niet zou verheffen, is mij een doorn in het vlees gegeven, een engel van de satan, om mij met vuisten te slaan, opdat ik mij niet zou verheffen. Hierover heb ik de Heere driemaal gesmeekt dat hij van mij weg zou gaan. Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik met nog meer vreugde roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen.’ (2 Korinthe 12:7-9, naar de Engelse vertaling)

Paulus ervaart de geweldige openbaringen die hij van God krijgt als een zegen. God ziet intussen wel het gevaar van hoogmoed. En de satan ziet het gevaar van waarheid en vreugde. God staat boven de plannen van de duivel: alles waarmee hij denkt het getuigenis van Paulus te gronde te richten, zorgt uiteindelijk juist voor meer nederigheid en blijdschap in het leven van Paulus. Paulus krijgt te maken met een doorn in zijn vlees – een boodschapper van de satan. Maar het is tegelijkertijd een boodschapper van God! We weten niet om wat voor doorn het ging, maar vast staat dat doornen pijn doen. En we weten ook dat Paulus drie keer heeft gevraagd of Christus de doorn zou wegnemen.

Maar dat doet Christus niet. Hij heeft een bedoeling met deze pijn, namelijk dat Zijn kracht in zwakheid zal worden volbracht (12:9). Het is Zijn doel dat Christus extra zal schitteren, omdat uit het geloof en de vreugde van Paulus blijkt dat Christus hem meer waard is dan gezondheid. En wat is de reactie van Paulus als hij gaat zien wat Gods bedoeling is? ‘Daarom zal ik met nog meer vreugde roemen in mijn zwakheden’ (12:9).

Met vreugde! Hoe kan dat nou? Waarom is Paulus bereid om zijn doorn met blijdschap te aanvaarden? Omdat het hoogste doel in zijn leven is dat Christus grootgemaakt zal worden in zijn lichaam, of het nu door het leven is of door de dood’ (Filippenzen 1:20). Het is de grootste vreugde van Paulus om de schoonheid van Christus te zien, om Christus lief te hebben als zijn grootste schat en om de wereld te tonen dat Christus hem meer waard was dan zijn gezondheid en zijn leven. Er is een prachtig gedicht van Martha Snell Nicholson (1898-1953) met de titel ‘The thorn’. Het eindigt zo:

I learned He never gives a thorn without this added grace,
He takes the thorn to pin aside the veil which hides His face.⁷

Verlies en winst

Paulus aanvaardt het verlies met vreugde, omdat de winst van Christus die hij daarin ontvangt groter is dan het verlies zelf:

‘Ja, beslist, ik beschouw ook alles als verlies vanwege de voortreffelijkheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere. Omwille van Hem heb ik alles verloren en beschouw ik dat alles als waardeloos, opdat ik Christus mag winnen.’
(Filippenzen 3:8, naar de Engelse vertaling)

Dat is wat bekering inhoudt: dat je hart en je denken op zo’n manier vernieuwd worden dat je God in Christus meer lief krijgt dan het leven. ‘Uw goedertierenheid is immers beter dan het leven’ (Psalm 63:4). Dat geloofde Paulus zeker. Het was waar, in leven en sterven. In leven, omdat Christus de heerlijkheid bepaalt van alles waarover we ons verheugen – en al die dingen overstijgt. En in sterven, omdat het waar is: ‘Overvloed van blijdschap is bij Uw aangezicht, lieflijkheden zijn in Uw rechterhand, voor altijd’. (Psalm 16:11)

Bekering: je hart en je denken worden op zo’n manier vernieuwd dat je God in Christus meer lief krijgt dan het leven.

Tijdens deze coronapandemie ervaren we op allerlei fronten verlies. In het klein als we bepaalde vrijheden verliezen en in het groot als we ons leven verliezen. Maar als we het geheim van Paulus’ blijdschap kennen, kunnen we verlies als winst ervaren. Dat is de boodschap van God voor de wereld. Bekeer je en laat de onschatbare waarde van Christus je leven in alles bepalen.

Hij brengt goede werken tot stand te midden van gevaar

Antwoord 5

Door het coronavirus roept God Zijn kinderen op om hun angst en zelfmedelijden te overwinnen, en vol moed en vreugde goede werken te doen die God verheerlijken.

Jezus leerde Zijn volgelingen om hun licht zo te laten schijnen voor de mensen, 'dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is verheerlijken' (Mattheüs 5:16). Daarbij wordt soms wel iets over het hoofd gezien: het zout van de aarde en het licht van de wereld zijn juist zo zout en licht doordat de goede werken ook te midden van het lijden gedaan moeten worden.

Als mensen in een gevaarlijke situatie uit liefde toch goede werken doen, wordt veel duidelijker zichtbaar dat goede werken geworteld zijn in de hoop op God.

Licht in de duisternis van het gevaar

Jezus had net gezegd: 'Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij. Verblijd

en verheug u, want uw loon is groot in de hemelen' (Mattheüs 5:11-12). En dan, zonder onderbreking, gaat Hij verder: 'U bent het zout van de aarde. (...) U bent het licht van de wereld' (Mattheüs 5:13-16).

Het zijn niet de goede werken zonder meer die het christendom zijn glans geven. Het zijn de dingen die ondanks het gevaar gedaan worden. Ook veel niet-christenen doen goede dingen, maar het gebeurt zelden dat mensen daarom God gaan verheerlijken.

Zeker, het gevaar in Mattheüs 5 was geen ziekte maar vervolging. Maar het principe blijft staan. Als mensen in een gevaarlijke situatie uit liefde toch goede werken doen, wordt veel duidelijker zichtbaar dat goede werken geworteld zijn in de hoop op God. Jezus zegt bijvoorbeeld:

'Wanneer u echter een feestmaaltijd gereedmaakt, nodig dan armen, verminkten, kreupelen en blinden. En u zult zalig zijn, omdat zij niets hebben om u te vergelden. Want het zal u vergolden worden in de opstanding van de rechtvaardigen.'
(Lukas 14:13-14)

Hoop op God over het graf heen ('het zal u vergolden worden in de opstanding') geeft kracht om goede werken te doen waar je in dit leven geen beloning voor hoeft te verwachten. Hetzelfde geldt voor goede werken die ons in gevaar brengen, in het bijzonder in levensgevaarlijke situaties.

Hoe Petrus het onderwijs van Jezus toepast

In het Nieuwe Testament is het met name de apostel Petrus die het onderwijs van Jezus over goede werken verder uitwerkt:

'Houd uw levenswandel onder de heidenen goed; opdat zij die nu van u kwaadspreken als van kwaaddoeners, door de goede werken die zij in u waarnemen, God verheerlijken mogen op de dag dat er naar hen omgezien wordt.' (1 Petrus 2:12)

Net als Jezus wijst ook Petrus op het belang van goede werken onder gevaarlijke omstandigheden: Hij zegt: 'Laten ook zij die lijden naar de wil van God, hun zielen aan Hem, als de getrouwe Schepper, toevertrouwen in het doen van het goede' (1 Petrus 4:19). Met andere woorden: laat het gevaar dat lijden je treft of het lijden zelf je niet verhinderen om goede werken te doen.

Jezus stierf om goede werken te midden van het gevaar tot stand te brengen

Petrus legt een verband tussen deze nieuwe levenshouding en de dood van Christus voor onze zonden. Hij zegt in 1 Petrus 2:24 dat Christus 'Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, voor de zonden dood, voor de gerechtigheid zouden leven.' Omwille van Christus doden christenen de zonde en wijden ze zich aan het doen van werken van gerechtigheid.

Paulus legt dezelfde verbinding tussen het sterven van Jezus en de ijver van christenen om goede werken te doen: 'Hij heeft Zichzelf voor ons gegeven, opdat Hij ons zou vrijkopen van alle wetteloosheid en voor Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken' (Titus 2:14).

Paulus maakt ook duidelijk dat deze goede werken worden gedaan voor christenen én niet-christenen. 'Laten wij dus, terwijl wij gelegenheid hebben, goeddoen aan allen, maar vooral aan de huisgenoten van het geloof' (Galaten 6:10). 'Pas op dat niemand een ander kwaad met kwaad vergeldt, maar jaag altijd het goede na, én voor elkaar én voor allen' (1 Thessalonicenzen 5:15).

Christenen horen zich druk te maken om mensen in nood, niet om comfort. Om liefde, niet om zekerheden.

Riskante liefde verheerlijkt Christus

Het is Gods ultieme doel dat Zijn kinderen Hem verheerlijken vanwege Zijn grootheid en dat zij Zijn Zoon, Jezus Christus, grootmaken vanwege Zijn onschatbare waarde. 'Of u dus eet of drinkt of iets anders doet, doe alles tot eer van God' (1 Korinthe 10:31). Paulus ziet er reikhalzend naar uit dat Christus grootgemaakt wordt in zijn lichaam, 'of het nu door het leven is of door de dood' (Filippenzen 1:20). God eren in alles wat we doen en Christus grootmaken in leven en sterven. Dat is het grote doel dat God het menselijk leven heeft gegeven. Daarom is een van Gods bedoelingen met het coronavirus dat Zijn kinderen hun zelfmedelijden en angst opgeven en zich ook onder gevaarlijke omstandigheden wijden aan het doen van goede werken. Christenen horen zich druk te maken om mensen in nood, niet om comfort. Om liefde, niet om zekerheden. Zo is onze Zaligmaker ook. Daarom is Hij gestorven.

God moet Zijn eigen werk doen – het meeste ervan doet Hij in het geheim. Wij moeten intussen óns werk doen.

Het voorbeeld van de vroege kerk

In zijn boek 'The Triumph of Christianity' schrijft godsdienstsocioloog Rodney Stark over de eerste eeuwen van de christelijke kerk: 'Het was werkelijk een revolutionair principe dat de christelijke liefde en barmhartigheid zich niet alleen uitstreckte tot familieleden of geloofsgenoten, maar tot iedereen die in nood verkeerde.'⁸

In 165 en 251 na Christus werd het Romeinse Rijk getroffen door twee grote pestepidemieën. Buiten de christelijke kerk bestond er geen culturele of religieuze traditie van barmhartigheid en opoffering.

‘Men geloofde niet dat de goden zich bezighielden met menselijke aangelegenheden.’⁹ ‘Barmhartigheid werd gezien als een gebrek aan karakter, medelijden als een ziekelijke emotie: omdat barmhartigheid betekent dat iemand onverdiend hulp ontvangt zou het in strijd zijn met rechtvaardigheid.’¹⁰

Terwijl een derde van de inwoners van het rijk stierf aan de pest, trokken artsen zich terug op hun landgoederen. Mensen die symptomen vertoonden, werden uit hun huizen gezet. Priesters lieten hun tempels in de steek. Maar, constateert Stark: ‘De christenen zeiden antwoorden te hebben en kwamen – dat vooral – in actie.’¹¹

Met ‘antwoorden’ doelt Stark op de vergeving van zonden door Christus Jezus en de hoop op een eeuwig leven na de dood. Dat was een heerlijke boodschap in een tijd waarin artsen machteloos stonden en wanhoop hoogtij vierde.

Wat betreft de ‘actie’: grote aantallen christenen namen de zorg voor de zieken en de stervenden op zich. Tegen het eind van de tweede epidemie schreef bisschop Dionysius van Alexandrië een brief waarin hij de leden van zijn gemeente prees:

‘De meeste van onze broeders legden onbegrensde liefde en loyaliteit aan de dag door zichzelf nooit te sparen en alleen aan anderen te denken. Zonder zich te bekommeren om gevaren ontfermden ze zich over de zieken, door hen bij te staan in al hun noden en door hen te dienen in Christus, tot ze net als zij de laatste adem uitbliezen en kalm en vredig ontsliepen.’¹²

De vroege kerk legde onwetende keizers het zwijgen op

Deze in Christus gefundeerde zorg voor de zieken en de armen, die zo haaks stond op de cultuur, zorgde ervoor dat er door de jaren heen veel mensen uit het heidendom voor het christendom gewonnen werden. De Romeinse keizer Julianus (332-363 na Christus) wilde twee eeuwen

later de oude Romeinse godenverering nieuw leven inblazen, omdat hij het christendom als een groeiende bedreiging zag. Gefrustreerd schreef hij naar de Romeinse hogepriester van Galatië:

‘Het atheïsme [omdat christenen niet in de Romeinse goden geloofden, werden ze als atheïsten gezien] is met name gegroeid door de liefdedienst die ze verlenen aan vreemden en hun inzet voor het begraven van de doden. Het is een schande dat er nog geen één Jood een bedelaar is en dat die goddeloze Galileeërs [de christenen dus] niet alleen voor hun eigen armen zorgen, maar ook voor die van ons; terwijl de armen die bij ons horen vergeefs wachten op de hulp die wij ze zouden moeten bieden.’¹³

Het lijden dat God zendt verzachten

Het is niet tegenstrijdig om te zeggen dat het coronavirus door God gezonden is, en tegelijkertijd te stellen dat een christen groepen is om risico's te nemen en het lijden dat door het virus veroorzaakt wordt zo veel mogelijk te verzachten. Sinds God de wereld aan zonde en ellende heeft onderworpen, heeft Hij Zijn kinderen altijd opgedragen om te redden wie dreigt te sterven, ook al is Hij Zelf degene die het oordeel volvoert. God Zelf kwam in de Persoon van Jezus Christus naar deze aarde om mensen te redden van Zijn eigen oordeel (Romeinen 5:9). Dat is waar het kruis van Christus voor staat.

God Zelf kwam in de Persoon van Jezus Christus naar deze aarde om mensen te redden van Zijn eigen oordeel.

Daarom is een van de goede werken die Gods kinderen horen te doen het gebedswerk: het bidden om genezing van de zieken, om Gods

ingrijpen zodat de pandemie wordt teruggedrongen en om een goed werkend medicijn. Zo bidden we, en tegelijkertijd werken we om het lijden te verlichten. Net zoals Abraham Lincoln om het einde van de burgeroorlog bad, maar tegelijk ook hard werkte om er een eind aan te maken – ook al zag hij de oorlog als een oordeel van God:

‘We hopen van harte — en bidden vurig — dat de machtige gesel van deze oorlog snel voorbijgaat. Maar als God wil dat de gesel niet stopt voordat alle rijkdom waar de slaven 250 jaar lang zonder waardering voor gezwoegd hebben, verdampt is, en totdat elke druppel bloed, veroorzaakt door de zweep, vergolden is met een slag van het zwaard, zullen we, net zoals 3000 jaar geleden, moeten zeggen: ‘De oordelen van de Heere zijn waarachtig, met elkaar zijn zij rechtvaardig.’

God moet Zijn eigen werk doen – het meeste ervan doet Hij in het geheim. Wij moeten intussen óns werk doen. Als we op Hem vertrouwen en Zijn Woord gehoorzaam zijn, zal Hij ervoor zorgen dat Zijn soevereiniteit en onze liefdedienst samen Zijn wijze en goede bedoelingen waarmaken.

Hij maakt ons klaar voor het zendingswerk

Antwoord 6

Door het coronavirus weekt God christenen los die vastzitten aan deze wereld. Hij bevrijdt hen, zodat ze bereid zijn om uitgezonden te worden en het Evangelie van Christus te delen met onbereikte volken.

Het lijkt misschien een vreemde gedachte om het coronavirus te verbinden met het thema zending, zeker omdat het virus reizen, emigratie en zendingswerk op de korte termijn vrijwel onmogelijk maakt. Maar ik heb het over de lange termijn. God heeft in de geschiedenis al vaker lijden en ontreddering gebruikt om Zijn kerk op haar plaats te brengen. Ik kan me voorstellen dat zoiets op de lange termijn ook voor de coronacrisis geldt.

Vervolging als zendingsstrategie

Bedenk bijvoorbeeld eens hoe God ervoor zorgde dat Zijn volgelingen uit Jeruzalem in Judea en Samaria terechtkwamen. Jezus had Zijn discipelen de opdracht gegeven om het Evangelie in heel de wereld te verkondigen, 'zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde' (Handelingen 1:8). Maar in Handelingen 8 leek het erop alsof de zending beperkt zou blijven tot Jeruzalem.

Wat zou ervoor nodig zijn om de kerk in beweging te krijgen? Dit: de dood van Stefanus en de vervolging die daarop volgde. Na de steniging van Stefanus (Handelingen 7:20) brak er vervolging uit:

‘En er ontstond op die dag een grote vervolging tegen de gemeente die in Jeruzalem was; en zij werden allen verspreid over de landstroken van Judea en Samaria, behalve de apostelen (...). Zij dan die overal verspreid waren, trokken het land door en verkondigden het Woord.’ (Handelingen 8:1-4).

Zo kreeg God Zijn kinderen dus in beweging – met martelaarschap en vervolging. Eindelijk hoorden ‘Judea en Samaria’ ook het Evangelie. Gods wegen zijn niet onze wegen, maar de zending ligt vast in Zijn hand. Jezus heeft het zelf gezegd, en Zijn Woord spreekt altijd de waarheid. ‘Ik [zal] Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen’ (Mattheüs 16:18). ‘Dit Evangelie van het Koninkrijk zal in heel de wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken’ (Mattheüs 24:14). Het wordt niet misschien gepredikt, het zál gepredikt worden.

Tegenslag als strategisch voordeel

We denken misschien wel dat de uitbraak van het coronavirus een tegenslag is voor de wereldwijde zending, maar ik betwijfel het. Gods wegen zijn vaak vol schijnbare tegenslagen die uiteindelijk een groot voordeel blijken te zijn.

Deze crisis zal ten dienste staan van Zijn onbedwingbare wil om het Evangelie over de wereld te verspreiden.

Op 9 januari 1985 werd dominee Christo Koelitsjev, voorganger van een christelijke gemeente in Bulgarije, gearresteerd en in de gevangenis gegooid. Zijn misdaad was dat hij in zijn eigen kerk had gepreekt terwijl de staat een andere predikant had aangesteld, die de gemeente zelf

niet beroepen had. Zijn proces was juridisch gezien een aanfluiting. Hij werd veroordeeld tot acht maanden cel. In die acht maanden verkondigde hij Christus op alle mogelijke manieren.

Toen hij weer vrij was, schreef hij: 'Zowel de bewakers als de gevangenen kwamen met veel vragen, en ons werk droeg veel meer vrucht dan we in de kerk hadden kunnen verwachten. God kon ons in de gevangenis beter gebruiken dan als we vrij waren geweest.'¹⁴

Zo werkt God vaak. De wereldwijde omvang en de ernst van het coronavirus is zo groot dat God deze crisis niet ongebruikt zal laten. Deze situatie zal ten dienste staan aan Zijn onbedwingbare wil om het Evangelie over de wereld te verspreiden. Christus heeft Zijn bloed niet tevergeefs gestort. En in Openbaring 5:9 lezen we dat Hij met dat bloed uit alle stammen, talen, volken en naties mensen heeft verlost. Hij zal het loon op Zijn lijden ontvangen. Het Evangelie moet over heel de wereld gepredikt worden en God zorgt ervoor dat zelfs pandemieën daaraan bijdragen.

EEN AFSLUITEND GEBED

Vader,

Als we door Uw genade niet in slaap vallen in Gethsémané, kunnen we Uw Zoon horen bidden. Hij weet diep vanbinnen dat Hij zal moeten lijden. Maar als volmaakt mens roept Hij het uit: 'Als het mogelijk is, laat deze drinkbeker dan voorbijgaan.'

Op dezelfde manier voelen wij diep vanbinnen dat U deze pandemie in Uw wijsheid hebt beschikt. U weet wat goed voor ons is en wat wij nodig hebben. Wij moeten ook lijden. Uw Zoon was echter onschuldig. Wij niet.

En toch roepen wij, als bepaald niet volmaakte mensen, het ook uit: 'Als het mogelijk is, laat deze drinkbeker dan voorbijgaan.' Doe het pijnlijke, rechtvaardige en barmhartige werk dat U Zich hebt voorgenomen alstublieft snel, Heere. Laten Uw oordelen niet langer duren dan nodig. Stel Uw medelijden niet uit. Denk aan de armen, Heere, naar Uw barmhartigheid. Vergeet het geroep van de bedroefden niet. Geef toch genezing. Geef een behandeling. We bidden U: verlos ons, arme, hulpeloze schepselen, van dit leed.

Laat onze ellende en droefheid niet tevergeefs zijn, Heere. Louter Uw kinderen door hen te verlossen van het armzalige materialisme en het vermaak zonder Christus waar ze zo druk mee zijn. Geef dat het lokaas van de duivel zijn smaak zal verliezen. Snijd de wortels en de overblijfselen van hoogmoed, haat en onrechtvaardigheid weg. Wek in ons hart grote verontwaardiging over de manier waarop wij U onteerd hebben. Open onze ogen zodat we de schoonheid van Christus zullen zien en daarvan genieten. Richt onze harten op Uw Woord, Uw Zoon en Uw wegen. Vervul ons met onverschrokken naastenliefde. En verheerlijk Uw Naam door de manier waarop Uw kinderen hun naasten dienen.

Strek Uw hand uit en geef een opwekking in deze stervende wereld. Laten die vreselijke woorden uit Openbaring niet gelden voor deze generatie: 'En zij bekeerden zich niet.' U schudt aan de levens van vele mensen; wilt U ook hun sluimerende zielen wakker schudden? Sta niet toe dat ze blijven slapen in de duisternis van hoogmoed en ongeloof. Zeg in Uw grote barmhartigheid tegen deze beenderen: 'Leef!' En laat de harten en levens van miljoenen mensen getekend worden door de wetenschap dat de waarde van Jezus alles overstijgt.

Dat bidden wij in Jezus' Naam. Amen.

BRONVERWIJZING

1. 'Hoe moeten we als christenen het coronavirus duiden?', geraadpleegd op 16 april 2020, Geloofstoerusting, <https://www.geloofstoerusting.nl/artikelen/hoe-moeten-we-als-christenen-het-coronavirus-duiden/>.
2. '1918 Pandemic (H1N1 Virus)', geraadpleegd op 20 maart 2020, Centers for Disease Control and Prevention, <https://www.cdc.gov/flu/pandemic-resources/1918-pandemic-h1n1.html>.
3. Henry Martyn, *Journals and Letters of Henry Martyn* (New York: Protestant Episcopal Society, 1861), 460.
4. Martyn, *Journals and Letters*, 210.
5. John Lennon, 'Imagine,' produced by John Lennon, Yoko Ono, and Phil Spector, Abbey Road, London, 1971.
6. C. S. Lewis, 'The Weight of Glory,' in *The Weight of Glory and Other Addresses* (1949; repr., New York: Harper, 2009), 26.
7. Vertaald betekent dat zoiets als: Ik heb ervaren dat Hij nooit een doorn geeft zonder er genade aan toe te voegen. Hij gebruikt de doorn om de sluier die Zijn gezicht bedekt opzij te schuiven en vast te spelden.
8. Rodney Stark, *The Triumph of Christianity: How the Jesus Movement Became the World's Largest Religion* (New York: Harper, 2011), 113.
9. Stark, *Triumph of Christianity*, 115.
10. Stark, *Triumph of Christianity*, 112.
11. Stark, *Triumph of Christianity*, 116.
12. Stark, *Triumph of Christianity*, 117.
13. Stephen Neill, *A History of Christian Missions*, 2nd ed. (New York: Penguin, 1986), 37–38.
14. Herbert Schlossberg, *Called to Suffer, Called to Triumph* (Portland, OR: Multnomah, 1990), 230.

Wat is Geloofstoerusting?

Geloofstoerusting is een platform dat zijn naam waar maakt. Je vindt er toerusting op allerlei terreinen van het christelijk geloof. Of je nu op zoek bent naar Bijbelstudie of naar informatie op het gebied van geloofsleer, christelijke ethiek, apologetiek of toe-eigening van het heil, bij Geloofstoerusting vind je een overvloed aan goed en aansprekend materiaal. Sceptici vinden er argumenten, zoekers bemoediging, gelovigen aansporing en verdieping.

Waar ligt de kracht van Geloofstoerusting?

Geloofstoerusting kan zo veelzijdig zijn omdat ze stevig geworteld is in de rijke reformatorische traditie, en tegelijk de actuele onderwerpen niet vermijdt. Gevoed door het verleden heeft ze oog voor het heden. Geen wonder dat dit met name jongeren aanspreekt! Bovendien houdt Geloofstoerusting voortdurend haar doel in het oog: God verheerlijken, Jezus volgen en de naaste dienen.

Hoe werkt Geloofstoerusting aan haar doelstelling?

Om haar doel zo goed mogelijk na te streven, gebruikt Geloofstoerusting graag zoveel mogelijk middelen. In 2012 werd er gestart met video's op Youtube. Inmiddels is Geloofstoerusting ook actief op Facebook, Instagram, Twitter, Spotify en is er een eigen website. Er worden jongerenavonden belegd en boeken uitgegeven. Er zijn tientallen vrijwilligers actief en er worden vele duizenden mensen bereikt. Hoe veelzijdiger de activiteiten zijn, des te meer harten van mensen kunnen er worden geraakt!

Wat maakt Geloofstoerusting zo uniek?

Geloofstoerusting werkt graag samen met reformatische kerken maar is zelf niet aan een kerkverband gelieerd. Zodoende kan ze soepel en flexibel op de actualiteit inspelen. De jarenlange ervaring die inmiddels is opgedaan, maakt Geloofstoerusting tot een professionele organisatie die met tal van organisaties in de gereformeerde gezindte samenwerkt.

Wat zijn de plannen voor de toekomst?

Om het werk onder Gods zegenende hand te mogen doen zijn we allereerst verlegen om jouw gebed om Gods zegen. Wat is een platform vol met goede middelen waard als God niet Zelf het tot zegen laat zijn voor de gemeenten en christenen in Nederland? Daarnaast, om veilig te stellen wat Geloofstoerusting inmiddels heeft opgebouwd en om dit verder uit te breiden, is dringend verdergaande professionalisering nodig. Geloofstoerusting zoekt om die reden sponsors (fondsen, particulieren en bedrijven) die de missie willen helpen realiseren.

Wat zeggen betrokkenen over Geloofstoerusting?

‘In 2012 begonnen wij, jong en onervaren, met het opnemen van video’s. Als we nu terugkijken, zijn we overrompeld door de enorme zeggingskracht die Geloofstoerusting bleek te hebben. Heel vaak hebben we gemerkt hoe krachtig de Bijbelse boodschap is!’
Intussen zijn er contacten met vergelijkbare initiatieven in het buitenland, zoals The Gospel Coalition, DesiringGod, Ligonier Ministries en 9Marks in Amerika. Behalve dat wij graag met hen samenwerken, zijn deze organisaties in het buitenland ook een bemoedigend voorbeeld voor ons. Wij hopen en vertrouwen dat wij zo op dezelfde wijze de kerken van Nederland mogen dienen. Wat ons aanspoorde om in 2012 te beginnen, bezielt ons nu nog evenzeer: het verlangen dat Gods heerlijkheid meer zichtbaar zal worden in Nederland. Soli Deo Gloria.”

Maarten Baan & Marcel Vroegop – initiatiefnemers van Geloofstoerusting

‘Ik ben blij met het werk van Geloofstoerusting. Zowel op de avonden die ze organiseert als in de online filmpjes, komen theologie en de praktische verstaalslag daarvan naar het hier-en-nu duidelijk aan bod. Het intrigeert me dat zoveel jongeren graag méér leren over wie God is, Hem leren kennen als hun hemelse Vader en er niet voor terugdeinzen om de hand aan de ploeg te slaan door in actie te komen. De oude Bijbelse waarheid in een authentiek en oprecht nieuw jasje. Prachtig! Dank daarvoor, Geloofstoerusting en al haar medewerkers!’

Jurjen ten Brinke – evangelist

‘Ik hoop en bid dat het werk van Geloofstoerusting mag worden voortgezet totdat Gods werk op aarde volbracht is en we niet langer toegerust hoeven te worden in ons geloof.’

Wilco Keurhorst – bezoeker van Geloofstoerusting

‘Struinend op YouTube ontdekte ik video’s waarin mijn vragen beantwoord werden. God heeft onder andere Geloofstoerusting heel duidelijk gebruikt als middel in Zijn weg met mij. Op de jongerenavonden gaat het levende Woord open. Daar word ik bemoedigd en vermaand, waarin God Zelf tot me spreekt. Ik ben de Heere zo dankbaar voor alles wat jullie doen.’

Heilke de Heer – bezoeker van Geloofstoerusting

‘Wat is het een geweldige zegen dat Geloofstoerusting voorziet in de behoefte van (jonge) christenen om toegerust te worden. Geloofstoerusting is een platform dat onze verlangens stimuleert, prikkelt, corrigeert, begeleidt en richt op de bron: God Zelf, Die in Jezus Christus het gat van onze ziel kan vullen. Daarbij maakt Geloofstoerusting gebruik van hét medium van de 21e eeuw: internet. God zegene de missie van Geloofstoerusting: toerusting voor hoofd en hart, om een nieuwe generatie te winnen voor en te bewaren bij het Evangelie van de Heere Jezus.’

A.A.F. (Alfred) van de Weg – predikant binnen de Hersteld Hervormde Kerk

‘Geloofstoerusting staat voor hoe het heet! Het is een platform om toerusting te bieden voor het geloof en aan de gelovige. De manier waarop de makers dit doen is zeer toegankelijk. Met gebruik van moderne (sociale) media en andere middelen weten ze op een laagdrempelige manier een brug te slaan naar jongeren én ouderen. Daarbij gaan ze ingewikkelde thema’s bepaald niet uit de weg. Zeer regelmatig maak ik daarom van het materiaal van Geloofstoerusting gebruik in de catechese en bij het kringwerk. Ik waardeer het zeer dat Geloofstoerusting inhoudelijk dicht bij de Bijbel en de gereformeerde belijdenis blijft. Er worden geen concessies gedaan aan allerlei nieuwe en naar mijn mening vaak oppervlakkige theologische ontwikkelingen. Daarentegen ontsluiten ze het vele goud dat in de reformatorische Engelstalige wereld voorhanden is, door

goede video's van ondertiteling te voorzien. Een gouden greep! Geloofstoerusting zie ik als een beweging die ernaar verlangt om het goud van Gods genade te laten schitteren. Daarbij zoekt zij steeds naar wegen, ingangen en aanvliegroutes om dat goud thuis te bezorgen bij arme zondaars, zodat ze rijk(er) mogen worden in Christus.'

*M. (Marinus) Messemaker –
predikant binnen de Protestantse Kerk in Nederland*

'Hoe komt het dat Geloofstoerusting binnen enkele jaren zo'n belangrijke plaats heeft gekregen in de gereformeerde gezindte? Omdat Geloofstoerusting erin slaagt de Bijbelse, reformatorische boodschap zó te brengen dat jongeren van nu merken dat het over hen gaat. De boodschap is radicaal, omvattend, soms ook pijnlijk - en toch willen zij hiernaar luisteren en hiernaar kijken. Want de boodschap wordt authentiek gebracht, hartstochtelijk, genadig. Eerlijk, vriendelijk, scherp soms, indringend, zaligmakend. Als ik probeer samen te vatten wat Geloofstoerusting wil, dan kom ik uit bij de Heere Jezus. Geloofstoerusting wil zijn zoals Jezus is. En dat kan niet zonder zegen zijn.'

*Dr. G.A. (Gert) van den Brink –
predikant binnen de Hersteld Hervormde Kerk*

